Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 235 (1985) ♦ Вівторок, 8 грудня 1998 року ♦ Ціна договірна

Як уже повідомлялося, Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко здійснив робочу поїздку до Одеської області

Олександр ТКАЧЕНКО: «Розірвати замкнене коло соціально-економічних негараздів»

Він взяв участь у виїзній сесії обласної ради, що відбулася в будинку культури КСП «Дружба» села Зоря Саратського району і розглянула актуальні проблеми аграрного сектора економіки та соціального розвитку села. Олександр Ткаченко відвідав декілька сільськогосподарських об'єктів, оглянув виставки сільгоспзнарядь і товарів народного споживання, що виробляються підприємствами регіону, мав зустрічі і розмови з селянами.

(Закінчення на 2-й стор.).

У номер

Ставка тільки на власні можливості

Узгоджувальна рада голів комітетів та керівників депутатських фракцій, яку провів Голова Верховної Ради перед початком чергового пленарного тижня, розпочалася з короткого аналізу Олександром Ткаченком підсумків зробленого.

Голова ВР висловив загальну стурбованість стосовно дотримання терміну прийняття закону про держбюджет-99. Олександр Ткаченко сказав, що повернення проекту цього закону на повторне перше читання нікого не задовольняє.

Про готовність розпочати повторне перше читання проекту держбюджету-99, заплановане на 9 грудня, доповів перший заступник голови Комітету з питань бюджету Павло Кузнєцов.

(Закінчення на 2-й стор.).

8 грудня

✔ Католицьке свято — Непорочне зачаття Пресвятої Богородиці

✔ 1991 року у Біловезькій пущі (Республіка Білорусь) підписано документи про припинення існування СРСР і створення СНД

✔ 130 років тому у Львові засновано товариство «Просвіта»

✔ 1907 року народився композитор К. Домінчен

✔ 360 років тому помер хорватський письменник І. Гундулич

✔ 1927 року народився співак М. Манойло

Підсумки

Ухвалено законодавцем

Верховна Рада на своїх засіданнях протягом 1—4 грудня розглянула 22 питання:

✔ 4 закони прийнято в цілому;

✔ 1 закон прийнято в першому читанні;

✔ 3 законопроекти повернуто на доопрацювання з тим, щоб потім їх розглянути в режимі повторного першого читання;

✔ 3 законопроекти повернуто на доопрацювання;

✔ подолано вето Президента на Закон України «Про порядок встановлення ставок податків і зборів (обов'язкових платежів), інших елементів податкових баз, а також пільг щодо оподаткування»;

✔ ратифіковано 5 угод;

✔ прийнято 5 постанов.

Шахтарський край живе не лише перспективою

Ось уже чотири місяці поспіль гірники шахт імені Баракова та «Суходольська-Східна» тримають «облогу» Луганської облдержадміністрації. Вимоги в шахтарів прозаїчні: погашення заборгованості в зарплаті, починаючи з 1996 року, а також виплата цьогорічної. Ще поки надворі було тепло, страйкарі сиділи просто неба. Нині ж, коли зазиміло та вдарили люті морози, не сховаєшся навіть у наметах. Тож гріється, хто як може. Навіть грубки спорудили, тут і їжу варять. Бо хтозна, скільки доведеться обіцяного (себто заробленого) чекати...

Продовження теми читайте на 3-й стор.

Вагітна — отже, хвора!

6

Розлучення поки не буде

8

«Джентльмен» не встояв...

16

Офіційно

ПОБАЖАННЯ ДОБРІ, АЛЕ..

Я не вірю у можливість для України мати на наступний рік бездефіцитний бюджет, заявив сьогодні Президент України Леонід Кучма під час робочої поїздки на Дніпропетровщину. Бездефіцитний бюджет, за його словами, «добре побажання в такій економічній скруті». Але за ті показники, які визначив у проекті бюджету уряд, треба боротися, вважає він. Потрібно зустрічатися з керівниками, членами фракцій у парламенті і переконувати, що іншого шляху немає, сказав Леонід Кучма. Неприйняття бюджету, на його думку, це «однозначне припинення співпраці з Міжнародним валютним фондом, Світовим банком та ЄБРР».

Скандал

ЛАЗАРЕНКО ПІД АРЕШТОМ? «ГРОМАДА» ПРОТЕСТУЄ. МЗС ШУКАЄ «ОФІЦІЙНУ ПОЗИЦІЮ УКРАЇНИ»

За повідомленням швейцарської газети «Трібюн де Женева», сьогодні народний депутат України Павло Лазаренко має постати перед Слідчою палатою кантона Женеви, яка вирішить питання щодо його подальшого утримання під вартою. Поки що він перебуває у женевській в'язниці.

(Закінчення на 2-й стор.).

Передплата-99

«Голос України» проводить серед своїх передплатників розіграш «Лотереї «ГУ»-99». Тим, хто зробив свій вибір і передплатив нашу газету на рік або півроку, треба надіслати до редакції копію передплатної квитанції. На конверті обов'язково зробіть позначку «Лотерея «ГУ»-99». Розігруватимуться найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам:

76. Вінницькій дирекції банку «Україна» (директор Віталій Скальський) — два сувенірних набори перших ювілейних монет незалежної України вартістю по 35 гривень кожен, фотоальбом «Вінниччина» (видання 1998 року).

77. Вінницькому АТ «Футбольний клуб «Нива» (президент Олександр Походзяєв) — футбольні м'ячі з автографами гравців команди.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера в нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї. Спробуйте і виграйте! Передплата-99.

❍ Після спрацювання аварійного захисту знову від'єднано від мережі 2-й енергоблок Південно-Української АЕС.

❍ Одна дівчинка загинула і троє дітей госпіталізовано внаслідок пожежі в селі Іверське Донецької області.

❍ У Стрийському районі Львівської області з нафтопроводу «Дружба» через отвір, зроблений зловмисником, вилилася тонна нафти.

P. S.

Спробуй і виграй!

У номер

✔ **Київ**

Ставка тільки на власні можливості

(Початок на 1-й стор.).

Думками і пропозиціями з цього приводу обмінялися голови комітетів ВР і фракцій Олександр Мороз, Валерій Альошин, Анатолій Кінах, Сергій Довгань, Михайло Ковалко, Юрій Кармазін, Іван Чиж, Віталій Луценко, Олександр Рябченко, Станіслав Гуренко, В'ячеслав Чорновіл, народні депутати Віктор Суслов, Володимир Філенко.

Виступаючі наголошували, що пропозиції Комітету з питань бюджету цікаві, але до декотрих «бюджетних новацій» зовсім не готовий уряд. А багато пропозицій вимагають окремого законодавчого забезпечення. Особливо це стосується доходної частини даного проекту бюджету, яка порівняно з проектом уряду збільшується на 13 млрд. гривень. Однак, за словами Станіслава Гуренка, цей проект бюджету є, швидше, програмою для уряду, і останній це питання має вирішити для себе.

Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко підбив підсумок: переносити обговорення проекту бюджету-99 надалі не можна, є всі підстави вийти на сесію з узгодженими найважливішими статтями бюджету-99, ставка в якому робиться тільки на власні можливості держави.

На нараді також був узгоджений розклад засідань Верховної Ради на 8—11 та 15—18 грудня, де перевагу надано економічним законам, у тому числі й тим, які перелічено в посланні Президента до парламенту.

Простір треба заповнювати

Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Грецької Республіки в Україні Димітріосом Контумасом.

Олександр Ткаченко підтвердив запрошення відвідати Україну. Він сказав, що у нас високо цінують внесок Греції у розвиток світової цивілізації. Серед основних завдань двосторонніх відносин Голова Верховної Ради назвав зміцнення культурних і торгово-економічних зв'язків. «Треба напрацьовувати нові моделі співпраці», — зазначив Олександр Ткаченко. Димітріос Контумас погодився з такою думкою. «Для цього є багато вільного простору», — додав він.

Співробітництво триває

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк зустрівся з делегацією Світового банку на чолі з директором регіонального управління по Україні та Білорусі Полом Сігельбаумом.

Під час зутрічі Адам Мартинюк заявив, що Україна має реальну можливість виконати умови, поставлені Світовим банком. Але лише тоді, коли запропонований до розгляду ВР бюджет буде реальним.

Він назвав основні причини негараздів у співпраці між Україною та Світовим банком: з України щорічно «спливає» значно більше коштів, ніж вона отримує від інвестицій, кредитів та гуманітарної допомоги; парламент не підтримує ідею приватизації землі.

За словами Пола Сігельбаума, це викликає певне занепокоєння. Але сторони з розумінням поставилися до проблем одна одної і домовилися продовжити співробітництво.

Час для парламентського діалогу

Заступник Голови Верховної Ради Віктор Медведчук зустрівся із заступником Голови Народних Зборів Республіки Болгарія Благовестом Сендовим.

Віктор Медведчук коротко зупинився на основних завданнях ВР України. Сторони поділилися досвідом роботи парламентів своїх держав. Благовест Сендов запропонував створити товариство дружби «Україна—Болгарія». В свою чергу, Віктор Медведчук наголосив на необхідності двостороннього діалогу на рівні парламентських комітетів і фракцій. Цю пропозицію сторони вирішили детальніше обговорити під час майбутнього візиту болгарської парламентської делегації в Україну.

Олександр ТКАЧЕНКО:

«Розірвати замкнене коло соціально-економічних негараздів»

«Настав час радам вийти з тіні інших органів влади, заявити про себе на повний голос»

(Початок на 1-й стор.).

Ці слова Голови Верховної Ради України, були звернені до присутніх на сесії облради (виступ Олександра Ткаченка на сесії буде опубліковано). Як повідомив голова Одеської облради Юрій Казаков, на сесію було запрошено, окрім депутатів і обраних від регіону народних депутатів України, голів усіх районних та міських рад області, керівників низки виконавчих структур районного та обласного рівня. Сесія транслювалася на райцентри і села області, де хід дебатів слухали керівники й фахівці підприємств та організацій, депутати, широкий актив місцевого самоврядування. Олександр Ткаченко констатував:

— Життя, в результаті бездумного проведення в країні вочевидь хибних, «підкинутих» нам іззовні «реформ», настільки ускладнилося й погіршилося, що в суспільстві починає переважати масове відчуження від здійснюваного урядом економічного курсу. За таких обставин украй важливо повною мірою використати величезний потенціал депутатів усіх рівнів, органів місцевого самоврядування, а через них — усього народу, аби здолати кризу й породжені нею проблеми.

Надалі відбулася всебічна й глибока розмова про шляхи піднесення авторитету й ролі у цьому процесі рад.

Ішлося й про конкретні заходи, що їх слід здійснити. Це, зокрема, — створення й зміцнення матеріально-фінансової бази місцевих рад, підвищення ефективності управління об'єктами спільної власності територіальних громад. Йдеться, власне, про повне й результативне використання радами усіх тих прав і повноважень, що їх передбачає Закон «Про місцеве самоврядування в Україні».

Цьому значною мірою може посприяти, вважає Олександр Ткаченко, діяльність координаційної ради при голові облради, до якої мають увійти голови райрад та голови міст регіону.

І доповідач на сесії — заступник голови облдержадміністрації Василь Калинчук, і депутати з обуренням та болем говорили про всі ті негаразди, що обсіли селян, усіх громадян країни, про роками не розв'язувані проблеми, що ведуть до руйнації виробництва, передусім у галузі, яка визначає життєвий рівень народу, — в АПК.

Усіх вразили цифри, названі Олександром Ткаченком: у нинішньому році зернових колосკових у країні намолочено лише 23 мільйони тонн, а разом з приватними ділянками — 26 мільйонів: стільки було зібрано в голодному 1947 році, коли не було чим ні орати, ні сіяти. А ще не так давно Україна збирала по 50 і більше мільйонів тонн хліба, тобто по одній тонні на кожного свого мешканця, випереджаючи за цим показником провідні країни Європи. Нинішній недобір оцінюється втратами мільярдів гривень. А наші урядовці, принижуючись, канючать іноземні кредити, що в багато разів менші від втрат лише в зерновому господарстві.

— Між тим, — зауважив Голова Верховної Ради, — є чимало мастаків усі ці проблеми згладжувати й так званий «реформаторський курс» продовжувати. Але реформи, що не сприяють піднесенню економіки й життєвого рівня громадян, потрібні не нам, а тим зловмисникам, що їх нав'язують. Жити, діяти маємо не за закордонними підказками, а за власним розумом, власним досвідом.

Велике враження на всіх, хто завітав до Зорі, справило як само село — ошатністю житлових кам'яних будинків, заможністю їхніх господарів, наявністю широкої й сучасної мережі закладів торговельно-побутового й культурного призначення, асфальтом чепурних, навіть на віддалених окраїнах, вулиць та провулків, так і розташоване тут КСП «Дружба», де ритмічно й високоефективно діють усі без винятку виробництва.

Голова правління КСП, заслужений працівник сільського господарства України Георгій Чиклікчі провів своєрідну екскурсію. Розпочалася вона з машинно-технологічної станції, що взяла на себе проведення на полях усіх агротехнічних заходів. Як справляється з цим — засвідчують показники: урожайність зернових нині сягнула 37,7 центнера на кожному з 3,5 тисячі гектарів, насіння соняшнику — 19,3 центнера. І по цих, і по інших культурах урожайність та валові збори, порівняно з середніми показниками за п'ять попередніх років, значно зросли.

Далі гості завітали на тваринницькі ферми — високомеханізовані й охайні. Тут зберегли, не вирізали, як у багатьох місцях, поголів'я великої рогатої худоби, у тому числі корів, а поголів'я свиней і птиці навіть наростили. Висока продуктивність ферм. А отже, є що продавати, є що переробляти безпосередньо в себе. Переробний комплекс КСП — млин, цехи з виробництва різноманітних круп, широкого асортименту м'ясних та молочних продуктів, пекарня — дають, передусім, «живі» гроші на щоденні потреби, не тільки виробничі, а й соціальні.

Оглянувши все те, Олександр Ткаченко зробив висновок:

— Хіба це не переконливий приклад життєздатності й переваг кооперативного принципу господарювання, що його дехто всіляко гудить?

Саме спираючись на отакий, як у КСП «Дружба», досвід, на набутки, що їх ми мали в країні у недалекому минулому, й слід виходити з кризи, — зазначив у своєму виступі на сесії облради Олександр Ткаченко. Все оте цінне треба повною мірою використати в розроблюваній зараз Національній програмі відродження України, в намічуваних, у її руслі, регіональних заходах і програмах. Йдеться, звичайно ж, не про повернення до минулого.

— Шлях до здійснення мети, яку ми ставимо Національною програмою, — наголосив Голова Верховної Ради України, — це впровадження й масове освоєння, — на противагу нав'язаному нам «вільному ринку», що, до речі, не сповідується в жодній з високорозвинених країн, — соціально спрямованої й регульованої державою ринкової економіки.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеська область.

Лазаренко під арештом? «Громада» протестує...

Пікети біля Посольства Швейцарії в Україні

Скандал

(Початок на 1-й стор.).

А вчора члени «Громади» пікетували Посольство Швейцарії в Україні на знак протесту проти затримання лідера цієї партії швейцарською владою. Учасники акції вимагали його звільнення, а також надання інформації — за що затримано Лазаренка, у чому конкретно його звинувачують?

Минулої п'ятниці телевізійна служба новин каналу «1+1» з посиланням на швейцарського судового слідчого Лорана Каспера-Ансермета повідомила, що той видав ордер на арешт Павла Лазаренка. Вжиття саме цього заходу, сказав слідчий, «пов'язане з розслідуванням справи про «відмивання» грошей». Якихось інших деталей та конкретно сформульованого звинувачення проти Павла Лазаренка він не назвав. Інформацію про арешт лідера «Громади» підтвердила, з посиланням на Посольство України в Швейцарії, й агенція «Інтерфакс-Україна». Пізніше низка ЗМІ з посиланням на «джерела в Києві» повідомила, що сам Каспер-Ансермет має прибути в понеділок до Києва «за додатковою інформацією». Однак і у консульському відділі Посольства України в Швейцарії, і у відомстві Каспера-Ансермета (кабінеті судових слідчих держави і кантона Женеви) відмовилися підтвердити чи спростувати інформацію про його вояж до української столиці. У Посольстві Швейцарії в Україні поінформували про приїзд судового слідчого. Відмовився повідомити щось для преси й заступник Генпрокурора України Микола Обиход. Керівник секретаріату фракції «Громада» Сергій Селифонтьєв в інтерв'ю агенції «Інтерфакс-Україна» зазначив, що й партія не має про цей таємничий візит точної інформації.

Президент України Леонід Кучма доручив, за його словами, МЗС сформулювати офіційну позицію щодо затримання швейцарською владою Павла Лазаренка. Відповідаючи на запитання «Інтерфаксу-Україна» він додав, що МЗС «вже над цим працює». Щоправда, ні в пресслужбі зовнішньополітичного відомства, ні в нашому посольстві в Швейцарії нічого конкретного про цю роботу повідомити не змогли. Тим часом Сергій Селифонтьєв назвав «нісенітницею» твердження посольства про те, що Лазаренко не звертався до посольства з проханням про допомогу. «Це обов'язок консула — зустрітися із затриманим громадянином України за кордоном, — сказав він. — До нього просто нікого не допускають».

(Продовження теми на 8-й стор.).

Шахтарський край живе не лише перспективою

Голова Луганської обласної державної адміністрації Олександр ЄФРЕМОВ

Хто є хто

На прапорі Луганської області доречна медаль «Ветеран праці» — цьогорік тут відзначили 60-ліття утворення області. І що важливо, досягнення відповідного віку аж ніяк не означає урочистих проводів на «пенсію». Луганщина, як і раніше, має солідний виробничий потенціал і в майбутнє намагається дивитися з надією та перспективою. Це підтверджує і розмова з головою Луганської обласної державної адміністрації Олександром ЄФРЕМОВИМ.

— Олександре Сергійовичу, на невтішному економічному фоні практично кожне святкування сприймається неоднозначно. Як розцінювати відзначення 60-ліття утворення Луганської області?

— Коли виникло питання про доцільність урочистостей, я поставив умову: святкуватимемо тоді, якщо з'являться конкретні результати нашої роботи, які можемо показати людям.

Опісля того, як упродовж трьох місяців провели низку різноманітних заходів, результати й справді не забарилися. Серед них, приміром, «прорив» у справі газифікації сіл або ремонту доріг, які нині в області набагато кращі, ніж рік тому. Також удалося в оптимальні строки реконструювати в Луганську стадіон «Авангард». А ще — відкрити пологовий будинок лікувально-медичного комплексу і чимало інших новобудов. Та найголовнішим здобутком вважаю те, що вдалося переконати у власних силах самих себе.

— Чи можна серед останніх здобутків назвати й відсутність у області протистояння між виконавчою та законодавчою гілками влади?

— Справді, протистояння немає. Навпаки — спільно підходимо до вирішення багатьох проблем. Новообрані до обласної ради депутати у переважній більшості позбавлені таких вад, як популізм та декларативність. Народні обранці свідомі того, що змінити економічний стан можна лише спільними зусиллями.

— На згаданий вами важкий економічний стан вплине і формування державного бюджету. Які щодо цього перспективи області на 1999 рік?

Економічний аналіз свідчить: живемо не по кишені. Так, сума усіх пільг значно перевищує прибутковy частину того чи іншого регіону. Приміром, у Луганській області сьогодні із 2,7 мільйона населення більш як 900 тисяч — пенсіонери. Якщо брати ті платежі, що дають місцеві підприємства до Пенсійного фонду, то зможемо виплатити пенсії по області у кращому разі на 60 відсотків. Ще 20 процентів нам додадуть за рахунок державного Пенсійного фонду. Де шукати інші кошти?

Отож, це питання в області залишається відкритим. Як і питання щодо виплат заробітку працівникам бюджетної сфери, робітникам державних підприємств. Особливо вугільникам. В обсягах виробництва на Луганщині аж 27,5 відсотка становить саме вугільна промисловість. І всі негативні процеси, що нині там відбуваються (через недостатнє фінансування теж), боляче б'ють по інших сферах життя. Тому надзвичайно важливо, який бюджет по вугільній галузі затвердить Верховна Рада. Якщо він буде на рівні попередніх років, то очікувати поліпшення важко.

— Стахановський регіон віднедавна став ахіллесовою п'ятою Донбасу. Що робиться для пом'якшення соціальних наслідків масового закриття шахт?

— Батьківщина стахановського руху здавна славилася трудовими звитягами. Колись тут одна бригада за зміну піднімала на-гора вугілля більше, ніж нині видобувають деякі шахти і навіть холдингові компанії...

На мою думку, керівники вугільних підприємств довели шахти до такого стану саме своїм незграбним керівництвом. Свою справу зробили й страйки. Як наслідок, майже всі шахти стали непрацездатними.

Звісно, постає проблема працевлаштування звільнених. Створення нових робочих місць теж вимагає певних коштів і зусиль. Тож ми підтримали пропозицію Прем'єр-міністра України про створення у Стахановському регіоні вільної економічної зони. Власне, йдеться навіть не про зону, а про територію пріоритетного розвитку зі спеціальним режимом інвестування. Тобто підприємства, які тут створюватимуться і даватимуть роботу мешканцям, матимуть певні пільги у сплаті податку на прибуток.

У перспективі — створення територій пріоритетного розвитку і в інших шахтарських містах.

— А в чому особливості прикордонної близькості з областями сусідньої Росії?

— 800-кілометрового кордону з Росією не має жодна інша область України. Це накладає певний відбиток на стосунки: тісно співпрацюємо із сусідніми Ростовською, Воронезькою та Бєлгородською областями. Та, звісно, є й свої мінуси. Адже жодний кордон не захистить від економічних негараздів, що відбуваються в сусіда. Ось і фінансова криза в Росії відразу позначилася й на області. Крім того, кордон, як і скрізь, окремі особи використовують по-різному: контрабанда тощо. А в цілому взаємостосунки сусідів досить своєрідні. Як пожартував мій колега з Ростова: «Раніше ми до вас їздили за харчами, тепер ви везете їх до нас самі».

Звичайно, шукаємо партнерів не тільки серед близьких сусідів. Наш регіон насичений підприємствами, що колись створювалися для потреб усього колишнього Союзу.

— Державна мова на території Донбасу перебуває, м'яко кажучи, у дуже незавидній ролі. У цьому тисячолітті вже навряд щось зміниться, але чи реальні зміни на краще в майбутньому?

— Згоден — у цьому тисячолітті ні. Але, не тому, що ніхто не займається цим. Я переконаний: мовне питання не можна вирішувати радикально. Тільки поступовий та виважений підхід дасть позитивні результати і не викликатиме супротиву. Відкриті в регіоні українські школи та класи вже сприймаються як закономірність.

Крок за кроком відбувається становлення української мови і в органах державної влади: ділове листування зі столицею ведеться державною мовою. А з січня наступного року стане нормою ведення українською мовою і всієї внутрішньої документації.

— Наостанок ще таке запитання. Колишня гордість краю — луганська «Зоря» тепер не світить, а ледь жевріє у футбольних сутінках 2-ї ліги. Чи можна вважати відреставрований стадіон «Авангард» початком відродження минулої слави популярного клубу?

— Так, «Зоря» — це свого роду візитівка області, бо її злет відомий далеко за межами регіону. На жаль, тепер ми переживаємо падіння команди. Така деталь: після мого призначення головою облдержадміністрації я приїхав на стадіон, уболівальники це відразу помітили. Ще б не помітити — за 8 останніх років жоден з керівників області сюди не навідувався.

Реконструкція нашого головного стадіону — тільки початок відродження «Зорі». Адже, скажімо, ще три місяці тому в нас не було команди. Сьогодні вона вже формується. Поки я на цій посаді — допомагатиму. Бо футбол об'єднує людей. Тому на відродження «Зорі» покладаємо не лише спортивні надії.

Павло КУЩ.

Луганська область.

ЗАЯВА фракцій Народного руху України і Народно-демократичної партії

з приводу зупинки будівництва нафтопроводу Одеса—Броди

24 листопада 1998 року перший віце-прем'єр-міністр України А. Голубченко прийняв одноосібне рішення про припинення фінансування та зупинення всіх будівельних робіт на нафтопроводі «Одеса—Броди» та розірвання контрактів з підрядними організаціями. Перебуваючи на нараді у Львівській облдержадміністрації, під загрозою звільнення із займаної посади, він змусив генерального директора Державного підприємства магістральних нафтопроводів «Дружба» п. Л. Буняка дати телеграму підрядним організаціям про негайне припинення всіх будівельних робіт.

Таке рішення першого віце-прем'єр-міністра України суперечить Указу Президента України від 23 жовтня 1998 року, яким уведено в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про заходи щодо подолання впливу кризових явищ на енергетичну сферу України», у якому передбачено: «завершити до кінця поточного року реалізацію заходів щодо забезпечення виконання проекту будівництва нафтотермінала «Південний» і нафтопроводу «Одеса—Броди». Рішення першого віце-прем'єр-міністра про фактичну зупинку будівництва нафтотермінала і нафтопроводу Одеса—Броди, які мають стратегічне для України значення, не лише завдає шкоди національним інтересам України, воно ще й руйнує цілий ряд великих будівельних організацій, призведе до зменшення замовлень для металургійних комбінатів України, а також спричинить черговий спад виробництва та відповідно зменшить надходження в державний бюджет.

Звертаємо увагу на те, що будівництво нафтопроводу Одеса—Броди зупинено тоді, коли дві третіх його довжини вже споруджено (386 км із 667 км).

Внаслідок непродуманих дій Україна може втратити шанс взяти участь у розвитку міжнародного трансконтинентального транспортного коридору (транспортування нафти за маршрутом: Середня Азія—Баку—Супса—Одеса—Броди—Західна Європа), що зміцнить економічну незалежність держави, стане важливим джерелом надходження валюти.

Цілком очевидно, що дії першого віце-прем'єр-міністра України А. Голубченка є не лише помилковими, а й надзвичайно шкідливими для інтересів України та її народу.

У будівництві нафтопроводу Одеса—Броди зацікавлений цілий ряд європейських держав, оскільки він значно скорочує шляхи транспортування нафти. Особливо зацікавлена у цьому питанні Польща. Під час зустрічей президентів України і Польщі Л. Кучма і О. Квасневський підписали угоду про продовження будівництва нафтопроводу з Бродів до Адамової Застави (Республіка Польща) і далі до Гданська, чим буде зв'язано нафтотермінали Балтійського і Чорного морів.

Виходячи з вищевикладеного, звертаємося до Президента України Леоніда Даниловича Кучми і Прем'єр-міністра України Валерія Павловича Пустовойтенка з пропозицією щодо недопущення волюнтаристських дій окремих урядовців щодо зриву будівництва нафтотермінала в Одесі й нафтопроводу Одеса—Броди — об'єктів, які мають для України стратегічне, геополітичне і економічне значення.

В'ячеслав ЧОРНОВІЛ,
голова фракції Народного руху України;

Анатолій МАТВІЄНКО,
голова фракції Народно-демократичної партії.

Рахункова палата — в INTOSAI

Правління Міжнародної організації вищих контрольно-фінансових (аудиторських) установ — INTOSAI — у листопаді цього року на своїх зборах у столиці Уругваю Монтевідео прийняло рішення про прийом Рахункової палати України до цієї авторитетної організації.

Автономна, незалежна і позаполітична INTOSAI заснована і діє під егідою ООН, сприяє обмінові думками та досвідом між вищими ревізійними органами держав світу. Її штаб-квартира розташована у Відні (Австрія).

Генеральний секретар INTOSAI, президент Рахункової палати Австрії пан Франц Фідлер надіслав голові Рахункової палати України панові Валентину Симоненку привітання і висловив упевненість у подальшому плідному співробітництві.

Вступ Рахункової палати України до INTOSAI сприятиме розвитку публічного фінансового контролю та поглибленню інтеграції нашої держави у міжнародну спільноту.

Прес-служба Рахункової палати України.

ДОНЕЧЧИНІ — ПРІОРИТЕТНИЙ РОЗВИТОК

У комітетах ВР

Пропозицію народного депутата Олени Мазур до законопроекту про внесення змін і доповнень до Закону «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на деякі товари (кольорові телевізори) щодо визначення відсотку використання вітчизняних комплектуючих» обговорювали на засіданні Комітету з питань промислової політики за участю представників підприємств-виробників.

Розглядаючи законопроект про внесення змін і доповнень до законодавчих актів про ліцензування підприємницької діяльності, депутати заслухали інформацію Олени Гінзбург, виступи заступника голови Ліцензійної палати Володимира Музичука, представника Кабінету Міністрів Сергія Каспіржного і вирішили рекомендувати цей проект закону до розгляду в Верховній Раді.

Окрім того, пропозицію Юхима Звягільського й Анатолія Богатиренка включити міста Слов'янськ, Краматорськ, Красний Лиман, Слов'янський та Амвросіївський райони Донецької області до складу територій пріоритетного розвитку, де запроваджується спеціальний режим інвестиційної діяльності, члени комітету також ухвалили подати на розгляд Верховної Ради.

Прес-служба Верховної Ради України.

У номер

✔ Київ

Пропозиція Л. Кучмі: відмовитися?

Третій з'їзд партії «Реформи і порядок», що відбувся в суботу в Києві, прийняв звернення до Президента України Леоніда Кучми з пропозицією відмовитися від наміру повторно балотуватися на виборах глави держави 1999 року.

Однак про висунення кандидата на президентські вибори від партії «Реформи і порядок» не йшлося. Як повідомив у інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» її лідер Віктор Пинзеник, у рамках спільного блоку з Народним рухом узгоджено позицію про те, що кандидат буде єдиний. Назвати конкретні прізвища В. Пинзеник відмовився.

Україна
Центральна виборча комісія
Постанова
м. Київ
2 грудня 1998 року
№ 553

Про реєстрацію Шарова І. Ф., обраного народним депутатом України 29 березня 1998 року в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі

Відповідно до статті 44 Закону України «Про вибори народних депутатів України», пункту 18 статті 14 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», рішення Конституційного Суду України від 25 березня 1998 року № 3-рп/98 та за результатами виборів народних депутатів України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі Центральна виборча комісія постановляє:

1. Зареєструвати Шарова Ігоря Федоровича, 1961 року народження, вчителя історії, економіста, заступника Міністра Кабінету Міністрів України, безпартійного, проживає в м. Києві, народним депутатом України, обраним 29 березня 1998 року в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від Народно-демократичної партії замість вибулого Терентюка Олександра Миколайовича.

2. Опублікувати цю постанову в газеті «Голос України» та оприлюднити в засобах масової інформації.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ

Україна
Центральна виборча комісія
Постанова
м. Київ
2 грудня 1998 року
№ 552

Про призначення виборів народного депутата України замість депутата, який вибув, в одномандатному виборчому окрузі № 78, Запорізька область

На підставі постанови Верховної Ради України від 17 листопада 1998 року № 247-XIV «Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Кузнецова О. Б.» та відповідно до пункту 20 статті 11, статті 50 Закону України «Про вибори народних депутатів України» і пункту 23 статті 14 Закону України «Про Центральну виборчу комісію» Центральна виборча комісія постановляє:

1. Призначити вибори народного депутата України замість депутата, який вибув, в одномандатному виборчому окрузі № 78 Запорізької області на неділю, 14 березня 1999 року.

2. Цю постанову надіслати Запорізькій обласній раді та опублікувати в газеті «Голос України» і в місцевих засобах масової інформації в межах виборчого округу № 78.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

Мал. Анатолія АНДРЄЄВА.

Той, хто тримає

Серед імовірних претендентів на участь у президентському марафоні-99 дедалі частіше називають екс-голову українського парламенту Олександра Мороза. І мають рацію, бо політрада Соцпартії рекомендуватиме з'їздові висунути кандидатом у президенти України саме свого лідера — Олександра Мороза. Суперництво на цій дистанції буде, як очікується, жорстке. Чи готовий до нього лідер соціалістів? Про це та інше наша розмова з Олександром МОРОЗОМ.

— Олександре Олександровичу, сьогодні досить поширеною є теза, що ви, мабуть, вестимете свою президентську виборчу кампанію на кошти Павла Лазаренка. Як ви можете прокоментувати таке припущення?

— Політика має певний елемент гри. Я розумію її як гру, наприклад, у шахи. Там пішак за певних обставин може стати ферзем. Але дехто сприймає політику як гру в підкидного дурня. Проте там шістка завжди залишається шісткою. Навіть козирна.

Розмови про фінансову основу моєї виборчої кампанії — це цілком задані схеми дискредитації, які намагаються реалізувати, щоб у такий хоча б спосіб нейтралізувати мене. Поїдьте у мій виборчий округ і переконаєтесь, що я не витратив на свою виборчу кампанію жодної копійки понад виділені офіційно ЦВК.

Мушу сказати, що на парламентських виборах наша партія не вступила в залежність від жодної політичної структури. І особливо від «Громади». Ми не маємо жодних зобов'язань перед цією політичною організацією.

— Олександре Олександровичу, і все ж таки то —справа минулих днів. Попереду кампанія жорсткіша. Як ви уявляєте собі її фінансування?

— Я прибічник того, щоб президентські вибори проводилися за бюджетний рахунок. На цю кампанію треба коштів у кілька разів менше, ніж на парламентські вибори. Вважаю, вона не повинна бути надто дорогою. І не треба обвішувати листівками, виготовленими на позабюджетні гроші, усе, мало не тини і туалети. На минулих президентських виборах дехто з кандидатів передав-таки куті меду. Проте, скажімо, не витративши і тоді жодної копійки позабюджетних грошей, я на минулих президентських виборах посів третє місце. Справа не в кількості листівок. Треба, щоб закон про вибори президента дозволяв на демократичних засадах, а не під примусом чи за підкуп, висловити громадянам своє ставлення до того чи іншого кандидата.

— Проте не таємниця, що до виборів готуються, саме акумулюючи кошти...

— Так, це відомий спосіб відмивання брудних грошей. Бо той, хто має реальну владу, хто ближче стоїть до кредитних ресурсів, виділення різних квот, ліцензування, навіть коли й припустити, що фінансуватиме чиюсь кампанію, все ж не забуде і про власну кишеню.

— Отже, ви проти приватного виборчого фонду на проведення президентських виборів?

— Його можуть створювати прибічники, але це все цілком символічні речі. Ці гроші можна витратити на рекламу, бо ефірний час і газетну площу надають тільки за гроші.

— А чи почали ви вже заробляти гроші на свою виборчу кампанію, скажімо, читанням лекцій у Гарвардському університеті?

— Справді, я читав лекції у Гарвардському університеті, виступав з повідомленнями на засіданнях «круглого столу» у Вашингтоні. Але це все робилося безплатно. Пригадую, в 94-му році, коли я був в Америці, виступав перед діаспорою. На тій зустрічі було, мабуть, чоловік 600. І мені там заплатили гроші. Я тоді перерахував їх фондові видання праць Михайла Грушевського. Так само я вчинив і з грошима від реалізації моєї книжки — переказав ту суму, до грошової реформи це було 100 мільйонів, на рахунок будинку-інтернату в Таращанському районі. Там керівництво цього закладу і досі не знає, звідки гроші надійшли. Правда, з цього я не робив жодної реклами. Бо вважаю, що непристойно хвалитися благодійництвом. Те навіть у Біблії записано. Думаю, так і треба діяти, а не вручити сирітському будинку радіоприймач, а потім з цього робити велику рекламну кампанію, котра коштує в сотню разів дорожче за той приймач.

— Але дехто з обранців просто роздає людям гроші... І ті вдячні.

— Дивлюся інформаційний випуск: приїхав депутат, вирішив питання про продовження газопроводу, укладення дороги... Це чудово. Але люди, мабуть, не знають, що народний депутат не має таких важелів, саме депутатських. Тому й треба говорити: приїхав бізнесмен, із коштів, зароблених ним, або з тих, що прийшли йому до рук, він виділяє страждениим на розв'язання їхніх проблем. На купівлю товарів, ремонт школи тощо. Задовольняє людей такий депутат, а бізнесменів у парламенті близько 180, отже, виборцям потрібна така влада. Тобто є законодавець, котрий на сесії не буває, голосує проти нормальних законопроектів, зате роздає кошти. А коли захоче голосувати інакше, йому не дозволять ті, від кого він залежить.

Гірше, коли він має вплив і на розподіл бюджетних ресурсів. Тоді він зловживає своїм становищем, працює в сфері кримінальної відповідальності. Хоч виборцям, буває, подобається: он, гляньте, в сусідньому районі учителям не платять зарплату 8 місяців, а в нас — менше місяця. Гарний, отже, у нас депутат, дбайливий.

— Мабуть, і президентові, якщо це людина залежна від якихось комерційних структур, котрі фінансували його виборчу кампанію, можуть викручувати руки, коли він робитиме щось не так, як того вимагають фінансові спонсори?

— Звичайно. Президента має обрати саме народ. Він не повинен бути залежним від тих чи інших структур у себе в країні чи за її межами. Він може бути залежним тільки від партії, якщо вона забезпечила йому підтримку на виборах — ідеологічно, організаційно. Бо створена нормально, законно, саме на основі ідеї, а не на грошовому підґрунті, партія не здатна фінансово підтримати виборчу кампанію президента.

— Якщо ви не розраховуєте на фінансову підтримку Соціалістичної партії, то все ж таки маєте зважати на ту обставину, що у президентському марафоні змагатимуться «грошові мішки». Чи зможете перемогти за таких умов?

— Ви знаєте, «грошові мішки» змагатимуться між собою. А ми переконуватимемо людей. Мова, звичайно, йде не тільки про Соцпартію, а про своєрідний фронт лівоцентристських сил. Це має бути широка коаліція підтримки того чи того кандидата. І не обов'язково, щоб туди масово входили лише представники Соцпартії. Бо розраховувати тільки на партійний вплив — це означає прирікати себе на невдачу. Потрібна ширша участь громадськості. Адже обирають не партію, а конкретну людину. І тому люди під час виборів роблять порівняння, прикидки, дають оцінки.

— Олександре Олександровичу,

Хроніка законотворення

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ: ДРУГА СЕСІЯ ЧОТИРНАДЦЯТОГО СКЛИКАННЯ

На початку пленарного засідання 1 грудня Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко привітав народних депутатів, усіх громадян України із знаменною подією — 7-ю річницею з дня проведення Всеукраїнського референдуму, результати якого підтвердили Акт проголошення незалежності України. Він висловив тверду впевненість у тому, що ми спільно подолаємо нинішню скруту і наша вітчизна стане заможною, процвітаючою державою, посяде гідне місце у світовому співтоваристві.

Першим сесія розглянула проект закону «Про порядок встановлення ставок податків і зборів (обов'язкових платежів), інших елементів податкових баз, а також пільг щодо оподаткування» з пропозиціями Президента України. Суть пропозицій доповів заступник голови Державної податкової адміністрації Олексій Шитря. Співдоповідь зробив голова підкомітету Комітету з питань фінансів і банківської діяльності Сергій Терьохін. Зіткнулися дві протилежні позиції. Прийнятий Верховною Радою ще 18 жовтня закон установив, що всі питання оподаткування вирішуються тільки законами України та на їх основі. Самостійно Кабінет Міністрів не має права несподівано змінювати ставки акцизів та мит, а також на свій розсуд надавати пільги з цих податків. Сесійний зал ще раз підтвердив прийняття закону і зробив це уже конституційною більшістю голосів — 342 «за».

На доповідь голови Комітету з питань фінансів і банківської діяльності Валерія Альошина розглянуто проект Основних засад грошово-кредитної політики на 1999 рік. Зал підтримав пропозицію доповідача і доручив профільному комітету доопрацювати документ і паралельно із законом «Про Державний бюджет на 1999 рік» внести на розгляд залу.

Сесія прийняла постанову Верховної Ради, в якій погодилася з висновками комітетів Верховної Ради України про необхідність відкласти і відправити на доопрацювання деякі законопроекти та ряд законів з пропозиціями Президента України.

Голова Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Геннадій Удовенко доповів проект закону про Концепцію державної правової політики захисту прав людини. У ході обговорення за скороченою процедурою його вирішено відправити на доопрацювання.

Сесія прийняла в цілому закон про молодіжні та дитячі громадські організації, проект якого доповів голова підкомітету Комітету з питань молодіжної політики, фізичної культури і спорту Вадим Місюра.

Сесія відправила на доопрацювання проект змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення.

У другому читанні постатейно прийнято зміни до Закону «Про основи державної політики у сфері науки і науково-технічної діяльності» (нова редакція) та до деяких інших законодавчих актів України.

Ратифіковано Консульські конвенції між Україною та Республікою Болгарія, Грузією, Азербайджанською Республікою.

Після оголошення запитів і заяв народних депутатів 2 грудня сесія приступила до розгляду

удар,

не ходить навпрошки через Конституцію і посів третє місце на минулих президентських виборах

на кого ви можете розраховувати, що, на ваш погляд, означає «лівоцентристські сили»?

— Це нормальні люди. Це всі нормальні люди, котрі хочуть жити в державі, відчуваючи, що вони цій державі потрібні, що вони не збираються тікати звідси. Незалежно від того, чи він учитель, чи бізнесмен, металург, чи на шахті працює, чи в полі. Це переважна більшість людей. Вони втомилися від тої неправди, котру щодня бачать з екрана телевізора, чують по радіо, читають у газетах. Як тепер можна говорити про те, що в нас усе гаразд, що стабілізація настала. От, мовляв, в Токіо вибухнула фінансова криза і нас трошки зачепила. А якби не вона, то ми уже були б попереду усієї планети...

Нібито в нас не відбулися спекуляції з облігаціями, не робилися вексельні обіги в енергоринку і де створився новий емісійний центр, начебто не було штучного валютного курсу, що вело до збитків експортерів, отже, не знімалася відповідна частка до бюджету. Усього цього не перелічити. Тож треба відразу говорити про кримінальну відповідальність за такі речі. А в нас високого рівня чиновник збирає підлеглих, каже їм в очі неправду, вони сидять і знають, що той каже неправду. Люди з екрана телевізора бачать фарисейство...

—... І мовчать.

— Бо нині відбувається дуже небезпечний для суспільства процес відчуження людей від влади, від держави.

— Ось ви, очевидно, йтимете на вибори президента від Соцпартії. Як ви думаєте, чи будете одним кандидатом від лівих сил? Або так: скільки кандидатів буде від лівих сил?

— Мені сьогодні важко відповісти на це запитання.

— Але ж ведуться, мабуть, консультації, переговори з політичними партіями лівоцентристського спрямування?

— Так. Ведемо і будемо вести ці переговори з тими, хто, на наш погляд, може розраховувати на підтримку виборців. Висновок тих консультацій один: від лівоцентристських сил має бути один кандидат. Треба зважати на всі обставини і розглядати проблему в комплексі. Вести мову не тільки про президентство, а й про владу на місцях, у міністерствах, в уряді. На такій, більш широкій основі можна знайти порозуміння.

— Ви почесний президент Федерації боксу. Вас прийняли у федерацію, бо сильно б'єте, чи тому, що вмієте тримати удар?

— Мабуть, скоріше за те, що вмію тримати удар, але, коли треба, то і вдарити можу добре. Мені взагалі подобаються єдиноборства — бокс, боротьба. Свого часу тренувався.

— А ви хоча б інколи одягаєте свої боксерські рукавички?

— Подаровані мені Федерацією рукавички я презентував одному майстрові спорту з боксу, синові майстра спорту з боксу. Це, до речі, один з наймолодших керівників райради на Полтавщині, член нашої партії — Іноземцев Віктор Анатолійович...

— І що, у вас у партії є чимало боксерів?

— Та ні, не в тому річ. Це не гра, це змагання. Можна давати здачі і можна тримати удар. І це має однакове значення. Звичайно, краще уникати ударів, але в політичному житті такого не буває. До речі, ми знаємо таких політиків, котрі весь час намагаються уникнути ударів, але тоді вони втрачають форму.

— Те, що вас не обрали Головою Верховної Ради,— це нокаут чи нокдаун ?

— Думаю, ці терміни не підходять до оцінки тих подій. Це не нокдаун і тим більше — не нокаут. Так, мені перепадало і по голові, і по корпусу під час обговорення. Але хочу сказати, що мені навіть не треба було захищатися особливо. Бо в цьому, так би мовити, двомісячному багатораундовому «бою» головний суперник сидів за межами рингу. Він просто смикав за ниточки, робив підніжки. І це було зрозуміло тим, хто перебував довкола каната, тому їм спортивною термінологією оперувати не доводилося, бо шулерство — не спорт. Тому на все, що відбувалося, я дивлюся філософськи, діалектично.

Це навіть краще, ніж якби я був нині головою парламенту. Бо тепер я можу говорити все, що хочу, не озираючись на те, що треба забезпечувати взаємодію з усіма гілками влади, не псуючи контакти зі своїми однодумцями. Адже не може дорікнути мені нинішній Президент у тому, що я за чотири роки не йшов назустріч у співпраці, розуміючи, що єдність влади, її демонстрація — справа потрібна для держави.

— Але ж від нагороди відмовилися...

— Тоді я вже не був головою парламенту. І то зовсім інше. Думаю, не Президент має оцінювати роботу Голови Верховної Ради. Це має бути виписано в законі. Я не раз казав, що представників влади, особливо вищого рівня, не повинні нагороджувати в державі. Бо це елемент фарисейства. Є відзнака Президента, є державна нагорода. У них мають бути критерії, визначені законом, об'єктивні, а не суб'єктивні. Нагорода — об'єктивна, на основі законом і положенням визначених критеріїв, оцінка заслуг перед державою і народом, відзнака Президента — оцінка заслуг перед ним. Звичайно, може бути і збіг, особливо якщо його інтереси повністю збігатимуться з інтересами суспільства. Поки що, на жаль, те не спостерігається. А оскільки представники влади мають вплив на розв'язання цього питання, то їх самих не повинні нагороджувати. Це питання принципове. Хіба що —нагороджувати посмертно.

— О, тоді краще зовсім не треба... Олександре Олександровичу, нині як тримаєте політичну форму? Адже ви не на видноті, не маєте можливості сипати крилатими фразами...

— Я тепер вільніший у виборі засобів, маю більше конкретних важелів впливу. Голова зобов'язаний процедурою законотворчої роботи майже стовідсотково приділяти час саме цій діяльності. Інакше це шкодитиме законотворчому процесові. А щодо крилатих фраз, то мене і раніше протягом двох років було практично вилучено з телеефіру. Чи то були урочисті збори, присвячені Михайлові Грушевському, чи то було підбиття підсумків конкурсу на кращого за професією — як голова парламенту я брав участь у тих чи інших заходах, виступав, а в інформаційних випусках про це взагалі не повідомлялося, і в кадрі мене не було, усі — будь-ласка, а Голови ВР — ні. Дуже примітивно все це робилося.

Справді, ведучи засідання, я мав змогу висловитися. До того прислухалися чи ні. Але нині я маю змогу із залу сказати точніше, інколи більше, гостріше. І мене вже ніхто не звинуватить у тому, що я когось коментую.

А крім того, є зустрічі на місцях, поїздки в регіони, прийом виборців, зустрічі з фахівцями задля підготовки документів на розгляд ВР.

Мова там не йде про те, що треба вести агітацію за президентство. Треба агітувати за нормальні закони, за нормальне життя людей. Якщо вони бачитимуть, хто їхні інтереси захищає, вони й схилятимуться до вибору.

— Нині частина політиків схиляється до думки, що в Україні не потрібен інститут президентства. Інші говорять, що реформи гальмує неефективна робота парламенту. Олександре Олександровичу, а може, суперечності між парламентом і Президентом все-таки закладено в самій системі, природі влади?

— Суперечності закладено, але не між парламентом і Президентом, а між Президентом і урядом. Наприкінці 97-го року соціалісти вносили пропозицію, що стосувалася перерозподілу повноважень між урядом і президентом. Бо Президент формує склад Кабінету міністрів, на місцях є адміністрації, не підпорядковані урядові. От і виходить: уряд нібито за все відповідає, але не має прав. А вони реалізуються передусім через кадрову і ресурсну політику, бюджет тощо. Всі права має адміністрація Президента, а відповідальності — жодної. А коли результати плачевні, шукають винуватого. Кажуть про те, що в усьому винен парламент, котрий треба розпускати, або передавати повноваження законодавця Президентові чи урядові... Це вже було, вже передавали Леонідові Даниловичу, коли він був прем'єром. Досі розгрібаємо лихо, що було зроблено для держави у 92—93 роках в правовому полі, — у приватизації, пенсійному законодавстві, системі оплати праці. А чи парламент блокує реформи? Треба про це вести розмову на конкретних прикладах. Що найкласичніше у ринкових реформах, що є його ключем? Закони, що регулюють фондовий ринок. Три, надзвичайно складні, закони Верховна Рада прийняла (про Державну комісію з цінних паперів, про обіг цінних паперів, про електронний депозитарій). Експерти свідчать: закони досконалі. Чому ж вони не працюють? Бо передбачають прозорий фондовий ринок, за яким видно, коли і де емітуються цінні папери, яка їх «котировка», куди краще спрямувати потоки капіталу... Але це не вигідно «реформаторам», бо майно краще ділити «під столом». І ... «здачу» по кишенях. От і виявляється, що створюються нові суб'єкти фондового ринку (в т. ч. Президентом), котрі законами не передбачаються. В результаті програє справа. Такого більше не слід допускати. Не треба ходити указами навпрошки через Конституцію і закони.

— Олександре Олександровичу, дякую за розмову і бажаю вам, щоб цієї тези ви і надалі дотримувалися на будь-якій посаді у державі.

Бесіду вела
Світлана ПИСАРЕНКО.

документів, пов'язаних з бюджетом-99.

Щонайперше на доповідь міністра фінансів Ігоря Мітюкова було проаналізовано проект змін до статті 26 Закону «Про бюджетну систему» та статті 33 цього ж закону з пропозиціями Президента України, який наклав вето на закон. І хоча перший заступник голови Комітету з питань бюджету Павло Кузнєцов і ряд промовців засвідчили, що пропозиції Президента неприйнятні, для подолання вето голосів не вистачило.

Далі сесія розпочала розгляд у першому читанні проекту закону «Про Державний бюджет України на 1999 рік». Виступили голова Комітету з питань бюджету Юлія Тимошенко, голова Рахункової палати Валентин Симоненко, міністр фінансів Ігор Мітюков.

У другій половині дня народні депутати працювали в комітетах.

У четвер — 3 грудня — Міжнародний день інвалідів від парламенту його глава Олександр Ткаченко висловив сподівання, що органи державної влади і управління приділятимуть постійну увагу задоволенню потреб і запитів цієї категорії наших співвітчизників.

Сесія продовжила розпочатий напередодні розгляд у першому читанні проекту закону про державний бюджет України на 1999 рік. У дискусії взяли участь понад тридцять промовців. Всі вони висловлювали пропозиції і зауваження, спрямовані на поліпшення законопроекту. Йшлося насамперед про те, щоб посилити його соціальну спрямованість, зробити надійним інструментом виходу з кризи, відродження економіки. Підбив підсумки обговорення О. Ткаченко. Він привернув увагу депутатів до деяких концептуальних вад проекту. Навряд чи наша економіка готова до того, сказав він, щоб ми наважувались, як запропоновано, на бездефіцитний бюджет. Докорінного доопрацювання потребує прибуткова частина. А у витратній частині — статті стосовно соціальної захищеності громадян. Проект має якнайповніше відповідати параметрам бюджетної резолюції. Сесія повернула документ на доопрацювання з тим, щоб найближчим часом повторно розглянути його в першому читанні.

На вечірньому засіданні сесія прийняла постанову про звернення Верховної Ради України з нагоди Міжнародного дня інвалідів та постанову щодо заходів з поліпшення соціального захисту інвалідів. У схваленому зверненні йдеться, зокрема, про необхідність невідкладно вжити конкретних заходів до забезпечення повного виконання чинного Закону «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

На доповідь заступника голови Комітету з питань соціальної політики та праці Юрія Донченка було розглянуто й прийнято постанову про індексацію грошових доходів населення відповідно до чинного законодавства та встановленого індексу інфляції.

Щодо пропозицій Президента до Закону «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» доповідь зробив заступник голови Фонду державного майна Юрій Гришан. Схваливши дві пропозиції і відхиливши решту, сесія таким чином подолала президентське вето.

Верховна Рада прийняла постанову про інформацію Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності та боротьби з організованою злочинністю і корупцією стосовно результатів вивчення конфлікту, який відбувся у Луганську 24 серпня 1998 року між працівниками міліції та пікетуючими шахтарями. Доповідав з цього питання перший заступник голови вищезазначеного комітету Віктор Кочерга.

Розглядались інші питання порядку денного.

4 грудня парламентарії повернулися до відкладеного напередодні питання щодо доопрацювання Господарського (комерційного) кодексу. В діалозі «запитання — відповідь» були висловлені зауваження стосовно раніше прийнятого в першому читанні Цивільного кодексу, суміжного з Господарським. В результаті було ухвалено постанову про утворення Тимчасової спеціальної комісії для підготовки до наступного сесійного розгляду обох названих законопроектів.

Проект закону про угоду щодо розподілу продукції повернуто для підготовки до повторного розгляду в першому читанні.

Законом установлено новий строк введення в дію підпункту «Б» пункту 1 статті 26 чинного Закону «Про зайнятість населення». Зазначений закон передбачає в разі звільнення у зв'язку з ліквідацією підприємства або скороченням штатів виплату працівникові двомісячного заробітку за рахунок фонду зайнятості, а не з коштів підприємства. І визначено, що такий порядок вводиться з 1 січня 1999 року. Уряд запропонував перенести цей строк на 1 січня 2000 року з огляду на неможливість повного фінансування цієї статті за проектом держбюджету на наступний рік. Сесія схвалила поправку в цілому. Отож компенсації по звільненню ще рік виплачуватимуться роботодавцями.

У першому читанні прийнято проект закону про вибори Президента України.

Верховна Рада ратифікувала урядові угоди України і США про захист космічних технологій та України і Росії щодо транзиту військових формувань останньої з Республіки Молдова.

Пленарні засідання продовжаться 8 грудня.

Прес-служба Верховної Ради України.

У номер

✔ Рівне

Настрахали «зайців»

Понад 16 тисяч пасажирів, які мали звичку їздити на залізничному транспорті без квитків, цього року притягнуто до адміністративної відповідальності у Рівненській області. Таким чином, до державного бюджету надійшло майже 117,5 тисячі гривень.

Лінійними відділами міліції на станціях Рівне, Сарни, Здолбунів упродовж цього року порушено 47 справ за підробку документів. Найчастіше «зайці» користувалися фальшивими посвідченнями залізничників та пенсіонерів.

✔ Сімферополь

Цій трубі ще не труба

Будівельники розпочали укладку труб газової магістралі Джанкой—Феодосія—Керч, прокладання якої було призупинено через безгрошів'я. Вже передано проектно-технічну документацію на перші 60 кілометрів газопроводу підряднику АТ «Укргазбуд».

Загалом на трасі роботу вестимуть вісьмома технологічними потоками.

✔ Харків

Звичайні робочі моменти?

У керівництві харківської міліції відбулися кадрові перестановки. Особистому складу міського УМВС представлено нового начальника генерал-майора Костянтина Маслія, який раніше очолював УВС на Південній залізниці. Він замінив на новому посту Олексія Харієнка, який вийшов на пенсію.

У приватній бесіді з кореспондентом "ГУ" один із заступників начальника обласної міліції охарактеризував ці заміщення як «звичайні робочі моменти». Але не назвав жодних серйозних причин, які могли б спричинити такі несподівані оргвисновки.

✔ Донецьк

Сказитися можна...

Ветеринари Маріуполя б'ють на сполох: у місті почастішали випадки захворювання тварин на сказ. Між тим, районні комунальні служби, а також клуби собаківників ігнорують заходи, що могли б запобігти поширенню епідемії. Нині виявлено хворих на території п'яти сільських районів, а також Донецька та Краматорська. Фахівці вважають, що епідемія пов'язана із зростанням кількості диких лисиць, які є головними носіями хвороби.

✔ Миколаїв

Вугілля замінять... лісосмуги?

На Миколаївщині запаси вугілля на складах «Облпалива» на початок опалювального сезону становили лише 78 відсотків до нагромадженого на цей час торік. Однак і така кількість не викуповується. Через вкрай низьку платоспроможність різко (в чотири рази) скоротився продаж вугілля населенню: через «Облпаливо» його реалізовано трохи більш як 7 тисяч тонн. Схоже, нестаток вугілля знову компенсуватиметься вирубуванням дерев у лісосмугах, що вирощувалися десятиліттями задля захисту полів. Власне, свіжі пеньки вже стирчать обабіч трас.

✔ Київ

В училище – за конкурсом

Київське вище професійно-технічне училище № 3, мабуть, єдиний у країні навчальний заклад такого типу, куди вступають... за конкурсом. Тут досвідчені майстри виробничого навчання готують фахівців, які можуть працювати за двома або навіть чотирма спеціальностями. Нещодавно педагоги та учні училища привітали із п'ятдесятиріччям свого директора Віктора Коваленка, який багато зробив для становлення навчального закладу.

Заняття у класі автотренажерів веде Василь Геракало.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Вагітна — отже, хвора!

А ти на кого чекаєш?

Проблема

«Вагітність — нормальний стан радянської жінки!» — проголошував транспарант над одним з пологових будинків. Такі гасла були модні у 70-і роки. Певно, у ті ситі, застійно-застільні часи жінку «в стані очікування» сприймали як нормальне соціальне явище. Нині часи змінилися, та й звичаї теж. І хоча вагітні громадянки не так часто зустрічаються на вулицях міста, наш соціум, переоцінюючи цінності, забув внести їх до цього переліку.

У коридорі районної жіночої консультації було біло, вбого і незатишно. Стіни, прикрашені пожовклими стендами із вирізок «Здоровья» та «Работницы» про особливості статевого дозрівання дівчаток і шкідливість ранніх шлюбів, навівали нудьгу.

— Наступна хвора, заходьте, — лунає довгоочікуване запрошення акушера-гінеколога з-за дверей.

— Я не хвора, я — вагітна, — намагається пояснити Іра.

— Для нас ви всі — хворі! — сказала, ніби відрубала, молода, яскраво нафарбована лікарка.

Коли втретє відвідувала консультацію, Іра вже не ставила під сумнів це твердження. Воно було близьке до правди. І хоча майбутня мама почувалася добре, перебування в магічних білих коридорах цієї установи, здавалося, витягує з неї всі соки.

А розпочалося все з прописки. Іра, з'ясувалося, «не своя». Жінка прийшла стати на облік за місцем прописки чоловіка. Щоб стати «своєю», довелося сплатити 50 гривень жіночій консультації за такі послуги. Решта з них поки що були безплатні: й обурення лаборантки з приводу довгих черг під її кабінетом, і недвозначні скарги лікаря на маленьку зарплату, і зверхність тіток з реєстратури...

Перелік медичних препаратів та атрибутів, що висів на «чільному місці», вражав своєю значущістю і вартістю. Згодом обізнані подруги «за щастям» пояснили, що цей список необов'язковий, проте бажаний. І всі назви, починаючи з вати й марлі і закінчуючи баралгіном і крапельницями, здають у пологовий будинок не так для породіллі — про всяк випадок, як до фонду медичного закладу.

Ірина ходила щодватижні відмічатися до жіночої консультації. Аудієнція до лікаря зводилася до тупого переписування паперів і заповнення картки вагітної. Ірину все це дратувало і лякало. Вона була розлючена на лікарку, котра вочевидь не народжувала і не знала, як воно відбувається на практиці, тож бездушну і байдужу до черг під кабінетом, постійних проблем з лабораторією. Цю дратівливість жінка списувала на свою вагітність, на підвищену нервовість і сльозливість. А після відвідин місцевого терапевта взагалі перестала хвилюватися з таких житейських дрібниць.

У кабінеті з написом «Терапевт» сиділа фарбована стрептоцидом старенька, вочевидь пенсійного віку. На гачку висіло старе кримпленове пальто з норковим комірцем, жадібно побитим міллю. Кабінет ледь опалювався (за вікном було мінус 15 градусів) і старійшина вітчизняної медицини мерзлякувато здригалася під дірявою оренбурзькою шаллю, накинутою на білий халат. Ірі раптом захотілося дати їй червінця, сказати «дякую» і піти... «Добре було моїй бабусі, — подумала Іра. — Вона не знала, що таке жіноча консультація»...

Ольга ВІТЕР.

Училище пече хліб і ... кулінарів

Випускники підсолодять наше життя

Освіта

Тернопільське професійно-технічне училище № 1 — одне з найстаріших в області. Невдовзі йому виповниться сорок років. Готують тут кухарів, офіціантів-барменів, кондитерів, спеціалістів з ремонту автомобілів, малярів-штукатурів, плиточників, слюсарів-сантехніків... Про високу марку цього училища свідчить хоча б те, що, на відміну від випускників інших ПТУ області, учні цього навчального закладу знаходять роботу, як правило, без проблем. Тож не дивно, що сьогодні тут навчаються 640 підлітків, яких за потреби училище забезпечує житлом і триразовим гарячим харчуванням.

Чому я зацікавилася ситуацією у цьому профтехучилищі? Бо навчальні заклади системи профтехосвіти перебувають у такій складній ситуації, за якої не знаєш: а чи виживуть-втримаються вони завтра? Недарма ж всеукраїнська асоціація працівників профтехосвіти, очолювана народним депутатом України С. Ніколаєнком, розцінила ситуацію в профтехосвіті як суперкризову. Адже ПТУ фінансуються мізерно від потрібного, більшість училищ у сільській місцевості не забезпечені вугіллям, немає грошей для харчування навіть сиріт. А борг держави з виплати учнівських стипендій сягнув 39 мільйонів гривень. Ще більше винна держава педагогам, які тут працюють — 58 мільйонів гривень. Тому президія цього педагогічного об'єднання вирішила звернутися до Президента та уряду, депутатів усіх рівнів, щоб нарешті розв'язати проблему фінансування профтехосвіти, врахувати її потреби при прийнятті держбюджету на 1999 рік.

— Сподіватися на поліпшення бюджетного фінансування то все одно, що очікувати мани небесної, — каже кандидат педагогічних наук, директор Тернопільського ПТУ № 1 А. Каплун. — Порівняно з тим, що нам потрібно, навіть за найскромнішими підрахунками, отримуємо менше, значно менше. 40 відсотків від потрібного — на харчування, 23 — комунальні послуги, 80 — стипендії і 87 — на зарплату. І жодної копійки — на навчальний процес, на вдосконалення і технічне оснащення. Зрештою, названі відсотки, крім зарплат і стипендій, це почасти не «живі» гроші, а взаємозаліки. Отож для того, щоб утримувати учнів, нагодувати їх і забезпечити житлом, гроші і харчі доводиться заробляти самим. Яким чином? Укладаємо договори з колективними та фермерськими господарствами, організаціями. Скажімо, збираючи картоплю та буряки в приміському господарстві фермера Євгена Боїла, учні заробили городину, якої вистачить на всю зиму. А за те, що ми викопали цукрові буряки на 23-х гектарах в одному з господарств Тернопільського району, отримали майже 70 центнерів цукру. Частину заробленого обміняємо на іншу продукцію, зокрема — на борошно.

До речі, в училищі випікають свій хліб, тістечка і пиріжки, якими забезпечують власну їдальню. Щодня учні отримують по два пиріжки — один за гроші, другий —безплатно.

— Не дивуйтеся, — зауважує директор, — доводиться так чинити, щоб мати хоч маленькі обігові кошти. Зрештою, і хліб, і кондитерські вироби власного виробництва не можемо безпроблемно реалізувати, хоча маємо кіоск. І є попит на нашу продукцію. Та левову частку виручених грошей «з'їдають» податки, зокрема, і на додану вартість. Так що нам залишається хіба що дірка від бублика. Хоча згідно із Законом «Про освіту» кошти закладів установ освіти та науки, які повністю або частково фінансуються з бюджету, або одержані від діяльності, передбаченої статутними документами — не вважаються прибутком і не оподатковуються. Однак наші податківці трактують ці положення закону по-своєму.

Ось так училище дає собі раду. Бо, незважаючи навіть на кризові процеси в Україні, ми не можемо відмовитися від підготовки кваліфікованих спеціалістів, які через рік-другий випікатимуть хліб, варитимуть борщі і вареники, ремонтуватимуть автомобілі, нашу недосконалу сантехніку, будуватимуть житло. Ці професії завжди були потрібними і зостануться такими. Навіть за гострої нестачі грошей і відвертої байдужості до проблем профтехосвіти.

Галина СТОРОЖУК.

Тернопіль.

Реклама

Арбітражний суд м. Києва (252039, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-в) порушив справу № 4/373б про визнання банкрутом ТОВ «Аванті-Інвест», зареєстрованого за адресою: м. Київ, бул. Кольцова, 20-а, р/р 26002000282 в АБ «Експрес-Банк» м. Києва, МФО 322939, код 21554027.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Сумської області (244000, м. Суми, вул. Рибалка, 2) порушив справу № 1046-5/101 про визнання банкрутом орендного підприємства «Магазин № 52». Юридична адреса: Сумська область, м. Шостка, вул. Горького, 7, р/р № 26007281996001 в АК АПБ "Україна" м. Шостки, МФО 337267, код ЗКПО 14027296.

Кожному петеушнику – по два пиріжки!

Сергій ФЕДОРЕНКО, голова Ради директорів ЗАТ «Укррос», заслужений працівник сільського господарства України, кандидат політичних наук

То переможемо?

Наболіло!

Останнім часом дедалі більше людей, які причетні до реальної економіки, замислюються над перспективами своєї діяльності в Україні. Спілкуючись зі своїми колегами — підприємцями, керівниками промислових і сільськогосподарських підприємств у різних регіонах країни, доходиш невтішного висновку, що публіцистична теза «так жити не можна» набуває рис понурої констатації того, що життя немає не лише на Марсі, а й на просторах любої Вітчизни.

У своїх нотатках я найменше прагнув упасти в якісь політичні крайнощі чи у викривальний пафос. Як на мене, наше суспільство і так витрачає надто багато зусиль на пошуки винуватих і невинуватих, з'ясування особистих стосунків у середовищі заполітизованої еліти. Мова піде лише про приземлені речі — такі, як хліб наш повсякденний.

Економіка має бути...

Сумна економічна біографія незалежної України, котра скоріш нагадує історію хвороби, залишає дедалі менше простору для навколоринкових маневрів і підстав для якнайменшого оптимізму. Кажуть, що трагедія Чорнобиля стала можлива лише в результаті послідовного ланцюжка неправильних дій персоналу. І йдеться не про низьку кваліфікацію чи несумлінність конкретних людей. Просто не було створено системи, що запобігла б послідовному нагромадженню помилок.

На жаль, такої системи немає і в нашій економіці. Зміна урядів, яка перетворилася мало не на ритуал, призвела лише до нагромадження суперечливих і взаємовиключних регламентувань реального сектора економіки. При цьому цілі, що ставилися, здавалися цілком привабливими, а шляхи їх досягнення — цілком ефективними. Однак «хотіли як краще, а вийшло — як завжди».

На моє глибоке переконання — через абстрактність теоретичних концепцій, відірваність їх від життя і реалій, у яких перебувають продуктивні сили українського суспільства. Загальновизнано, що демократичне суспільство починається з поваги до прав і свобод кожного громадянина. Це положення зафіксоване у Конституції України і практично не дискутується громадськістю через його очевидність. Здорова ринкова економіка, передусім соціально орієнтована, грунтується на поважанні прав і свобод суб'єктів економічної діяльності. Відсутність такої поваги, так само як і нерозуміння того простого факту, що саме ці суб'єкти і є оті продуктивні сили суспільства, — ось джерело нинішньої ситуації, коли ми всі «маємо те, що маємо». Аж поки держава не повернеться обличчям до проблем реальної економіки і не побачить у кожному конкретному підприємстві носія вищої економічної цінності, суспільство не розв'яже найнагальніші соціальні проблеми.

Дещо про суб'єктів

Група компаній «Укррос» добре відома на агропромисловому ринку України як один з найбільших цукрових трейдерів. За підсумками роботи в 1998 р. маємо всі підстави вважати себе й досить потужним зерновим трейдером. Ми не тільки встановили міцні зв'язки з найбільшими світовими зерноторговельними компаніями, а й довели свою надійність у виконанні укладених контрактів за непередбачуваних умов української економіки.

У цьому контексті вважаю принципово важливим наголосити, що «трейдер», інакше кажучи, «оптовий торговець», — обов'язковий суб'єкт будь-якого цивілізованого ринку. Будь-які спроби подати трейдерську діяльність як спекуляцію завдають непоправної шкоди економіці країни. Бездумним поборникам доморослої самоізоляції хотів би нагадати, що християнство було привезено до Києва з Царгорода саме на купецьких човнах, які забезпечили славу Київській Русі далеко за її межами. Саме трейдерські операції і становлять реальний експортний потенціал держави, забезпечують приплив твердої валюти і прокладають шлях до цивілізованих торгово-економічних відносин з безпросвітного бартерного болота, в якому борсається економіка країни.

Водночас група компаній «Укррос» стала одним з перших вітчизняних інвесторів в АПК України. 1996 року ми започаткували великомасштабний проект модернізації Пальмірського цукрового заводу (Черкаська область), що передбачає одночасний розвиток зони бурякосіяння. В результаті потужних фінансових вливань і перших кроків з модернізації виробництва завод уже 1997 року став найкращим в Україні за підсумками сезону бурякопереробки. Цьому значною мірою сприяло здійснене «Укрросом» авансування виробництва цукрових буряків, а також забезпечення збирання буряків новітньою імпортною технікою.

З весни цього року ми здійснюємо аналогічний проект на Чортківському цукровому заводі (Тернопільська область), який також обіцяє бути цілком успішним.

Однак головним своїм досягненням вважаємо створення реально діючого механізму цільового використання фінансових та матеріальних ресурсів, який забезпечує повернення вкладених коштів. Для реалізації згаданих програм ми залучали великі кредити українських і зарубіжних банків, одержувані нами (а це дуже принципово!) без якихось гарантій з боку уряду України. За таких умов ми могли покладатися лише на себе і мусили сповна розраховуватися за своїми фінансовими зобов'язаннями. Досить згадати, що у серпні ЗАТ «Укррос» погасило свій кредит в АК АПБ «Україна» в розмірі 25 млн. гривень.

Ефективність нашої роботи з фінансовими ресурсами гідно поцінували західні партнери. 18 вересня, у розпалі фінансової кризи, на наш рахунок в АК АПБ «Україна» надійшло $2 млн. кредитних коштів, наданих західним інвестором, який повірив у нас, попри загальну ситуацію в країні.

Хто везе — того і ...!

Величезної шкоди розвиткові сільськогосподарського виробництва за нинішніх умов завдає інерція споживацької психології, котра ще є серед значної частини керівників КСП. Ця психологія сформувалася за часів планової економіки, коли кредити надавали на пільгових умовах, а борги автоматично списували. Нині пережитки цієї психології спричинюють безвідповідальність і безпорадність, коли керівники підприємств АПК вимагають якщо не від уряду, то від банків та інвесторів оборотні кошти, нову техніку, мінеральні добрива, насіннєвий матеріал, засоби захисту рослин тощо. Звичайно, все це треба десь узяти. Однак не менш важливо забезпечити економічне обгрунтування сільськогосподарського виробництва, цільове використання фінансових і матеріальних ресурсів.

Усі ми мусимо раз і назавжди усвідомити, що псевдосоціалістичної «халяви» більше ніколи не буде і ніякі розмови про відродження СРСР не повернуть бензин по 7 копійок за літр. Енергоносії за безцінь часів «розвинутого соціалізму» не витримують жодної критики ані з точки зору класичної політекономії, ані з точки зору будь-якої сучасної економічної теорії.

За таких умов державі, що розраховує не просто вижити в умовах глобальної світової фінансової кризи, а й прагне рішучих перетворень у народному господарстві, слід чітко визначити пріоритети і виробити чіткі «правила гри». Сформований в умовах застою принцип «хто везе, того й поганяють» не менш згубний, аніж сталінське «за всяку ціну». Демократичне суспільство вправі знати, «за яку ціну завойовано щастя» і стежити за тим, щоб та ціна була розумна. Сильна держава зобов'язана орієнтуватися на рівномірний розподіл обов'язків серед усіх учасників економічного процесу. Простий приклад: як тільки Пальмірський цукровий завод розпочав більш-менш ефективну економічну діяльність, на нього злетілися всі мислимі й немислимі контролюючі органи. Воно й зрозуміло — з працюючого є що взяти, а з того, хто добре працює, можна і здерти добряче. Те, що поряд не один десяток виробництв, які просто стоять, місцеву владу, здається, турбує мало. Адже є той, хто везе...

Та економічні закони невідворотні, так само, як і всі об'єктивні закони природи. Ті КСП, які, одержавши від нас авансування на вирощування цукрових буряків, як то кажуть, розпорошили по всіх своїх площах одержані нафтопродукти, мінеральні добрива, засоби захисту тощо, замість планованих 350—400 центнерів буряків з гектара одержали по 150—200. А за такої врожайності про яку рентабельність виробництва можна говорити? Знову прямі збитки.

Водночас сильні господарства, керівники яких правильно побудували роботу в ринкових умовах і забезпечили цукрові заводи сировиною, виявилися або заручниками неефективної роботи низькорентабельних заводів, або стали жертвами свавілля місцевих адміністрацій.

Держава — це хто?

Кульмінаційним питанням економічних реалій сьогодення є природне прагнення кожного розумного господарника грати за правилами, яких, по суті, немає. І йдеться не про перетягування каната між виконавчою та законодавчою владою, яке, суворо кажучи, мало позначається на безпосередньому існуванні економічних низів.

Мова — про практично необмежену владу дрібного чиновника, який давно навчився виживати за кожної відставки Кабінету міністрів і будь-якої політичної кризи. Він, всемогутній власник права називатися «інстанцією», чудово вміє прочитати посвоєму найрозумніший закон, що його півроку обговорювала Верховна Рада. Він переспіває на свій копил будь-яку постанову Кабміну чи відомчу інструкцію. Він за будь-яких обставин знайде легальну зачіпку, щоб не зробити те, що зобов'язаний зробити, і зробити те, що не можна, але так дуже хочеться.

На жаль, всевладдю чиновника рівною мірою сприяють і прагнення до наведення порядку, і заклики до децентралізації влади. Зачароване коло можна розірвати, лише запровадивши у повсякденне економічне життя поняття здорового глузду та економічної доцільності. Це передусім можливе за умови встановлення нормальних партнерських відносин між владою та керівниками реального сектора економіки, які несуть на собі головний тягар керівництва продуктивними силами суспільства.

Те, що таке партнерство можливе, засвідчує мій власний досвід спілкування з державними чиновниками на всіх рівнях. У нашій країні багато розумних, талановитих людей, які щиро вболівають за справу і пов'язують своє особисте майбутнє з процвітанням України. Багато з них посідають високі пости і добре обізнані з проблемами реального сектора економіки. Та вони за традицією намагаються впливати на розвиток ситуації бюрократичними каналами через горезвісного дрібного чиновника, який успішно хоронить усі їхні добрі наміри. Аналіз умов здійснення в Україні успішних економічних проектів свідчить, що вони могли бути реалізовані лише за умови безпосереднього контакту реальної влади і реального виробництва.

Маніфест капіталістичної праці

Хочу нагадати переконаним марксистам, що головна праця Карла Маркса, справа всього його життя, мала назву «Капітал». Водночас хотів би привернути увагу всіх своїх колег до того непорушного факту, що економічне вчення основоположника марксизму й досі є обов'язковим розділом економічної освіти у найбуржуазніших навчальних закладах Заходу.

Очолюваний Комуністичною партією мільярдний Китай вже продемонстрував світові можливість стрімкого економічного зростання на основі ринкових підходів, підсилених здоровим прагматизмом керівництва країни і адекватним сприйняттям змін з боку суспільства. Стійкість цієї моделі чітко проявилася під час азіатської фінансової кризи, що повалила економіки так званих «азіатських тигрів» і не позначилася якось істотно на економіці КНР.

Тож не в «ізмах» справа. Суворий прагматизм і комерційний розрахунок, зрівноважені людською порядністю і здоровим глуздом, — ось рецепт добробуту.

З усього вище сказаного випливає логічний висновок про необхідність об'єднання зусиль усіх тих, хто зацікавлений у реальному піднесенні економіки України. Зокрема, хочу звернутися до всіх керівників підприємств і компаній, які працюють в агропромисловому секторі, з пропозицією про координацію практичної діяльності. Багато хто з нас стикався з відвертим вимаганням з боку місцевої влади, її несумлінністю, невиконанням підписаних зобов'язань. Доходить до того, що керівництво однієї з областей України ставить собі в заслугу те, що за його вказівкою заборонено розрахунки за поставлені в область матеріально-технічні ресурси. Розрахунок нескладний: цього року посівну забезпечили одні «лопухи», збиральну — інші. Наступного року знайдуться нові.

За таких умов наше завдання — оприлюднити такі факти, забезпечити хитромудрим місцевим царькам всенародну славу. Дуже хотів би побачити, що робитимуть і про що рапортуватимуть такі керівники, коли раптом не знайдеться бажаючих авансувати весняно-польові роботи у «ввірених їм територіях».

І останнє. Щоб мене правильно зрозуміли, я свідомо уникав конкретних прізвищ і намагався утриматися від конкретних претензій до тих чи інших посадових осіб. Я все ще сподіваюся на взаєморозуміння і порядність як основу будь-якої доброї справи. Зрештою, у нас одна земля — Україна і спільне прагнення бути щасливим у своєму домі.

Усвідомте: псевдосоціалістичної «халяви» більше не буде

Хроніка. Факти. Події

✔ **Рим**

«Курдський слід» у замахах на Папу Римського та Улофа Пальме

Затриманий в Італії лідер Курдської робітничої партії Абдула Оджалан заявив італійським журналістам, що готовий дати свідчення у справі щодо замаху в 1981 році у Ватикані на Папу Римського Іоанна Павла II, а також про вбивство 1986 року шведського прем'єр-міністра Улофа Пальме. Курдський лідер сказав, що його свідчення, можливо, допоможуть спрямувати розслідування в нове русло і пролити світло на ці нерозкриті злочини. За його словами, два замахи напряму пов'язані з військовим переворотом у Туреччині 1980 року.

✔ **Канберра**

Надіслати смерть поштою

До 15 відсотків пошти, що надходить з-за кордону до Австралії, перевіряють тепер поліцейські на наявність вибухових пристроїв. Причиною перевірок стали поранення двох поштових працівників у Канберрі. Один податковий інспектор розіслав поштою 26 пакетів з вибухівкою, бажаючи помститися кривдникам за неприємності на роботі.

✔ **Будапешт**

Угорщина чекає весни

У березні наступного року Угорщина має стати повноправним членом НАТО, заявив міністр оборони Угорщини Янош Сабо. У цьому зв'язку, зазначив глава військового відомства, будуть ухвалені рішення щодо реформи збройних сил, їх структурних змін. Міністр також повідомив, що зарубіжні експерти підготували кілька аналітичних досліджень про стан угорського війська.

✔ **Нью-Йорк**

Півстоліття правам людини

ООН цього тижня святкує 50-у річницю прийняття Загальної декларації прав людини. 10 грудня 1948 року делегації 50 країн, що входили тоді до складу ООН, зібралися в паризькому палаці Шайо і майже одностайно схвалили цей документ. Нині до Загальної декларації прав людини приєдналося вже понад 170 країн, зокрема й Україна.

✔ **Каракас**

«Робін Гуд» — захисник слабких

На президентських виборах у Венесуелі переміг колишній військовий, путчист Уго Чавес. "Робін Гуд" — так називають його найбідніші верстви населення країни. Суперники Чавеса, не чекаючи офіційних результатів голосування, визнали його перемогу. За попередніми даними, він випереджає найближчого кандидата на 16 відсотків.

✔ **Тель-Авів**

Палестина роззброюється

Палестинська влада розпочала кампанію з конфіскації зброї на території автономії. 15-денний термін, протягом якого палестинці, котрі незаконно володіють зброєю, могли добровільно її здати або подати заяву на реєстрацію, закінчився напередодні. На порушників чекає 6-місячне тюремне ув'язнення і штраф у розмірі 800 доларів.

✔ **Делі**

Китай не поспішає згадувати про Тибет

Далай-лама заявив про свою готовність до мирних переговорів з владою Китаю про майбутній статус Тибету. Вони, за його словами, мають розпочатися в будь-який час без якихось попередніх умов. На жаль, зазначив Далай-лама, Китай досі не виявив інтересу до долі тибетських біженців і пропозиції обговорити майбутній статус Тибету.

✔ **Гавана**

Недільний «будильник»

У неділю більшість кубинських міст прокинулося від завивання сирен повітряної тривоги. Сотні тисяч мешканців острова в рамках загальнонаціонального дня оборони відпрацьовували дії на випадок нападу ймовірного противника: здійснювали евакуацію за уявного повітряного нальоту, вправлялися у стрільбі, боротьбі з ворожим десантом, наданні першої допомоги пораненим.

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та інформаційних агентств.

Розлучення поки не буде

«Я думаю, — заявив Люсьєн Бушар, — квебекці сказали нам, що нині не час для проведення референдуму». І дійсно, краще розважитись на Ніагарі...

Іноді складається ситуація, коли від результатів місцевих виборів залежить подальша доля всієї держави. Вибори до парламенту канадської провінції Квебек —саме той випадок.

Відтоді, як було оприлюднено офіційні результати голосування, минуло більше тижня, але ця тема залишається однією з найгарячіших. Річ у тім, що напередодні голосування лідер сепаратистської Квебекської партії і прем'єр-міністр провінції Люсьєн Бушар попередив офіційну Оттаву: у разі перемоги його партії на виборах уряд знову проголосить проведення референдуму за незалежність провінції і станеться то не пізніше 2000 року.

Та, схоже, Люсьєн Бушар вирішив дещо змінити плани і не поспішати. Квебекська партія забезпечила собі більшість у парламенті й має можливість сформувати уряд провінції, але більш як 53 відсотки проголосували проти цієї партії. «Я думаю, — заявив Люсьєн Бушар, — квебекці сказали нам, що нині не час для проведення референдуму, і ми поклали його на полицю».

Перший референдум щодо незалежності провінції відбувся 1980 року. Другий — 1995 року. І тоді сепаратистам не вистачило менше відсотка голосів: 49,4 відсотка підтримали ідею незалежності Квебеку, 50,6 —виступили проти. Отож голоси поділилися майже порівну.

Звичайно, такий результат не міг втішити офіційну Оттаву і залишав хороші шанси на перемогу сепаратистам. Саме тому одразу після референдуму Оттава оголосила про намір розпочати діалог із Квебеком, щоб надати провінції особливого статусу, який передбачав би більшу її автономію. Натомість Люсьєн Бушар закликав до «оксамитового розлучення». Мовляв, єдине, чого вимагає Квебек, — це визнання: провінції — як незалежної держави, її франкомовного населення — як нації. І після заяв розпочалася справжня «війна нервів». Племена аборигенів, що мешкають на території провінції, попередили: якщо Квебек відокремиться від Канади, то індіанські території відокремляться від Квебеку. Верховний вождь племені крікі Меттью Кун-Ком нагадав, що під час референдуму 95 відсотків крікі та майже 100 відсотків інуїтів (практично все населення північних територій) проголосували проти незалежності. І позиції аборигенів можна зрозуміти: адже субсидії та дотації вони отримують не від Квебеку, а від Оттави.

У вересні 1997 року в Калгарі навіть відбулася спеціальна нарада прем'єр-міністрів усіх провінцій. На ній обговорювали проблему єдності держави. Люсьєн Бушар відмовився взяти у ній участь. Мало того, він назвав "порожнім лушпинням" рішення прем'єрів визнати «унікальний характер квебекського суспільства» і навіть внести відповідні зміни до конституції країни. Глава сепаратистів поспішив заявити, що будь-які загравання з Квебеком мають лише одну мету: ввести в оману виборців провінції, аби ті відмовилися від цілковитої незалежності Квебеку.

Врешті цього року в столиці Канади Верховний суд на прохання федерального уряду країни провів спеціальні слухання з питання, чи має франкомовна провінція право на проголошення в односторонньому порядку своєї незалежності. Мабуть, зрозуміло, яке рішення ухвалив Верховний суд, проте воно... не має обов'язкової сили. Федеральний уряд лише отримав можливість — у разі проголошення незалежності провінції — висунути Квебеку деякі умови, а саме: відокремлення від провінції тих регіонів, які висловляться проти незалежності, розподіл державного боргу, розмежування кордонів. А також — заручитися підтримкою інших держав.

Однак нині населення провінції більше переймається економічною ситуацією у Квебеку і побоюється, що відокремлення може її ускладнити. Та все ж Люсьєн Бушар висловив сподівання, що до кінця 5-річного терміну нового уряду «складуться умови для перемоги» і тоді уряд повернеться до питання про референдум.

Наталя ФІЛІПЧУК, за матеріалами зарубіжної преси.

Дайджест

Справа «Нога» в Женеві

З кінця липня суддя Перроден зайнятий справою про висунуте звинувачення проти Л. Каспера-Ансермета

Свого часу швейцарська преса опублікувала ряд статей, в яких наводяться факти неблаговидної діяльності судового слідчого Лорана Каспера-Ансермета (він веде справу П. Лазаренка). Друкуємо матеріал з газети «Ажеф».

Affaire Noga à Genève

Kasper-Ansermet entre les mains du procureur

Каспер-Ансермет у руках прокурора

Генеральному прокуророві Женевського кантону Бернарові Бертосса належить прийняти рішення, чи буде женевського суддю Лорана Каспера-Ансермета звинувачено у зв'язку зі справою компанії «Нога». Слідчий суддя Поль Перроден передав у п'ятницю генеральному прокуророві скаргу, подану женевським фінансистом Нессімом Гаоном.

З кінця липня суддя Поль Перроден зайнятий справою про висунуте звинувачення проти свого колеги Лорана Каспера-Ансермета. Женевський фінансист висуває звинувачення проти цього магістрата за десяток злочинів, які той вчинив, бувши прокурором. 1994 року Лоран Каспер-Ансермет уповноважив таємного експерта для розслідування справи компанії «Нога».

У квітні 1997 року цього експерта було звинувачено у спробі вимагати у Нессіма Гаона 2 мільйони франків в обмін на позитивний звіт про діяльність його фірми. Відтоді він стверджує, що насправді його метою було заманити в пастку Нессіма Гаона і таким чином дозволити прокуророві Касперу-Ансермету заарештувати бізнесмена за корупцію.

Лоран Каспер-Ансермет заперечує, що покривав такого роду дії, і твердить, що експерт увів його в оману.

Суддя Поль Перроден вважає: єдиним органом, компетентним прийняти рішення про притягнення магістрата до судової відповідальності є, за законом, генеральний прокурор. Нічого не сказавши з приводу обґрунтованості скарги женевського фінансиста, суддя Перроден передав справу Бернарові Бертосса. У рамках свого розслідування суддя Перроден кількаразово проводив очні ставки Лорана Каспера-Ансермета, нині слідчого судді, та його експерта.

У Бернара Бертосса дві можливості. Якщо він вважатиме скаргу обґрунтованою, то повинен буде просити Велику Раду позбавити Лорана Каспера-Ансермета імунітету. Якщо ж він вважатиме скаргу необґрунтованою, то має її відкласти. Тоді Нессім Гаон може звернутися до Палати звинувачення. «Я щойно одержав досьє і повинен вивчити його, щоб прийняти рішення», — заявив АТС прокурор Бертосса.

Звинувачення проти експерта

У відповідь суддя Перроден вирішив розпочати задоволення клопотання фінансиста Нессіма Гаона і оголосити про додаткові звинувачення проти експерта. Вже звинувачений у спробі пасивної корупції експерт буде також звинувачений у вилученні конфіденційних документів та їх використання для свого висновку. Його буде звинувачено й у розголошенні професійної таємниці. На думку захисників експерта, нові звинувачення, що будуть висунуті проти нього, «приголомшливі». «Вони автоматично роблять тодішнього прокурора причетним», — заявили АТС адвокати експерта пан Крістіан Лучер і пан Венсен Спіра.

Зловживання владою

Нарешті, суддя Перроден вирішив звинуватити колишнього службовця «Нога», який украв у свого наймача бухгалтерські документи для того, щоб передати їх експерту. Що ж до колишнього ревізора компанії «Нога», суддя Перроден вирішив, що слід відкласти його звинувачення. «Ці нові звинувачення нас заспокоюють, вони роблять причетним прокурора того часу», — заявив АТС пан Марк Боннан, адвокат Нессіма Гаона.

Заява, спрямована проти пана Каспера-Ансермета, зводиться до цілої серії правопорушень, а саме: зловживання владою, розголошення професійної таємниці, лжесвідчення, перешкоджання розслідуванню, спроби активної корупції, порушення зовнішнього суверенітету і розголошення комерційної таємниці. Нессім Гаон дорікає колишнього прокурора у незаконному і неправомірному порушенні справи проти нього і бажанні будь-якими засобами добитися його особистого банкрутства і банкрутства його фірми.

АЖЕФ, 12 жовтня 1998 р.

У комітетах Верховної Ради

У 2016 році нас буде 40 мільйонів

За участю представників Кабінету міністрів, Міністерства охорони здоров'я, Держкоммедбіопрому, Академії медичних наук, громадських організацій **Комітет з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи** під головуванням Юрія Самойленка провів засідання, присвячене профілактиці вітамінозалежних захворювань.

Члени комітету відзначили, що Україна входить у сучасний європейський простір зі значним зменшенням середньої тривалості життя та переважанням смертності над народжуваністю.

В Україні за станом на 1 січня 1998 року нараховувалося 11 838 598 осіб віком до 17 років. Упродовж останніх 5 років дитяче населення скоротилося на 985 тисяч, народжуваність — в 1,7 разу. Понад мільйон дітей постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи. Зростає кількість дітей-інвалідів, прогресують дитячі хронічні та інфекційні захворювання. Здорові діти з нормальним фізичним розвитком становлять лише 13,5 відсотка. Брак вітамінів у вагітних жінок спричиняє дитячу патологію.

Уже тепер прогнозують, що у 2016 році населення України становитиме 38—40 млн. осіб, з них діти — 6 млн., пенсіонери — 20—25 млн., працездатне населення — 9—13 млн.

Нехтування впродовж багатьох років проблемами вітамінології призвело до того, що Україна сьогодні опинилася на одному з останніх місць у світі із забезпечення населення вітамінами.

Поліпшення здоров'я дітей можливе лише за умови перегляду керівництвом держави ставлення до профілактичного та реабілітаційного харчування і передовсім до застосування вітамінів. Ця проблема має розв'язуватися коштом місцевих бюджетів та відповідних міністерств. Загальна вартість щорічної вітамінізації дітей та вагітних жінок України становитиме 101.869 тисяч гривень.

Народні депутати України — члени комітету схвалили проект постанови «Про заходи щодо масової профілактики захворювань, пов'язаних з вітамінною недостатністю на 1999—2016 роки» й внесли її на розгляд Верховної Ради.

Депутати наполягають на виділенні на охорону здоров'я 6,8 млрд. гривень

За участю представників Міністерства економіки, Міністерства фінансів, Міністерства охорони здоров'я, Мінагропрому та Держкоммедбіопрому **Комітет з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства** розглянув поданий Кабінетом міністрів уточнений проект державного бюджету на 1999 рік. Учасники обговорення дійшли висновку, що при визначенні обсягу фінансування на охорону здоров'я на 1999 рік урядом не враховано забезпечення найважливіших медичних заходів, з-поміж них — тестування донорської крові на ВІЛ-інфекцію, протитуберкульозні заходи тощо. Державою не гарантується навіть забезпечення лікувально-профілактичних закладів лікарськими засобами, що потрібні для надання невідкладної медичної допомоги.

Члени комітету вважають, що державний бюджет на 1999 рік має затверджуватися лише за умови законодавчого визначення гарантованого рівня надання безоплатної медико-санітарної допомоги. На думку депутатів, швидкий перехід охорони здоров'я на страхові засади, як запропоновано урядом, не витримує жодної критики, оскільки на сьогодні в Україні немає належних передумов. Введення в дію обов'язкового соціального медичного страхування можливе лише за умови прийняття Верховною Радою відповідного закону не пізніш як за 6 місяців до початку нового бюджетного року та створення відповідної інфраструктури.

Отже, поданий урядом проект державного бюджету на 1999 рік не відповідає вимозі постанови Верховної Ради «Про основні напрями бюджетної політики на 1999 рік (бюджетна резолюція)», де чітко зазначено, що скорочення бюджетних витрат не має торкатися потреб, пов'язаних з охороною здоров'я. Одначе, всупереч цьому, планується скоротити видатки державного бюджету на охорону здоров'я на 25,6 відсотка проти запланованих видатків на 1998 рік.

Після гострої дискусії народні депутати зажадали у зведеному бюджеті на 1999 рік передбачити видатки на охорону здоров'я у обсязі 6,8 млрд. гривень.

Пильнуймо права людини

Утретє члени **Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин** звернулися до законопроекту про державний бюджет на 1999 рік. В обговоренні цього питання взяли участь керівники Міністерства фінансів, Міністерства економіки та Державного комітету у справах національностей і міграції.

У проекті бюджету, на думку народних депутатів, занижені витрати на потреби таких категорій населення, як інваліди, багатодітні сім'ї, діти-сироти. Підкреслювалося, що скорочення витрат на соціальні потреби треба розглядати як порушення прав людини. Комітет ухвалив повернутися до обговорення цих питань на черговому засіданні.

Особливу стурбованість викликало те, що в пропозиціях до державного бюджету на 1999 рік не враховано витрати на національно-культурні, освітні й мовні потреби національних меншин в Україні, на облаштування кримськотатарського народу, інших депортованих народів, що повертаються в Україну, та на соціальний захист реабілітованих жертв політичних репресій.

Наголошувалося, що фінансування зазначених проблем має бути передбачене і в місцевому бюджеті з обов'язковим здійсненням відповідного контролю за його виконанням.

На засіданні комітету було також розглянуто законопроекти «Про охорону дитинства» та «Про введення мораторію на виконання смертних вироків і внесення відповідних змін і доповнень до деяких законодавчих актів України», які рекомендовано подати на розгляд Верховній Раді України.

Прес-служба Верховної Ради України.

Заробили, та не отримали

На пропозицію народних депутатів України публікуємо дані Національного банку про стан заборгованості з виплати заробітної плати загалом по Україні

Затримки виплати заробітної плати по Україні *)

(в млн. гривень)

	на 1 вересня 1998 року Загальна сума заборгован.	на 1 жовтня 1998 року Загальна сума заборгован.	на 1 листопада 1998 року Загальна сума заборгован.	на 26 листопада 1998 року Загальна сума заборгован.	на 1 грудня 1998 року Загальна сума заборгован.
Усього по Україні	6201.3	6423.1	6541.7	6649.9	6566.8
в тому числі:					
— по бюджетних організ.	949.0	978.9	1006.1	1041.2	992.4
— по небюджетних організ.	5252.3	5444.2	5535.6	5608.7	5574.4
По всіх підприємствах і організаціях терміном:					
— до місяця	467.7	485.7	473.4	512.5	482.7
— від 1 до 2 місяців	477.1	488.0	500.4	513.5	496.7
— від 2 до 3 місяців	549.0	559.7	568.6	541.6	544.6
— понад 3 місяці	4707.5	4889.7	4999.3	5082.3	5042.8

ЗАТРИМКИ ВИПЛАТИ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ПО УКРАЇНІ

за станом на 1 грудня 1998 року

за всіма організаціями і установами

(тис. грн.)

	Загальна кількість випадків	Загальна сума заборгованості	Прострочена заборгованість у заробітній платі з причин:							
			відсутність коштів на коррахунках банку		відсутність коштів на рахун. підприємств, установ, організацій		відсутність готівки в банках у зв'язку з несвоєчасним завезенням з вини рег. управ. НБУ		інші причини	
			кількість	сума	кількість	сума	кількість	сума	кількість	сума
Республіка Крим	3440	264876.8	0	0.0	3174	263955.0	0	0.0	266	921.9
Вінницька	14498	205925.6	0	0.0	14498	205925.6	0	0.0	0	0.0
Волинська	5188	136563.5	0	0.0	5173	136464.0	0	0.0	15	99.5
Дніпропетровська	11409	648845.0	0	0.0	11387	648734.0	0	0.0	22	111.0
Донецька	19265	926087.8	0	0.0	19248	926076.7	0	0.0	17	11.1
Житомирська	15095	167138.3	0	0.0	14990	166788.8	0	0.0	105	349.5
Закарпатська	1964	62578.2	0	0.0	1964	62578.2	0	0.0	0	0.0
Запорізька	18318	245506.2	0	0.0	18262	245451.5	0	0.0	56	54.6
Івано-Франківська	2318	137092.4	0	0.0	2318	137092.4	0	0.0	0	0.0
Київська	3769	227941.4	0	0.0	3725	227871.6	0	0.0	44	69.8
Кіровоградська	12544	194007.5	0	0.0	12544	194007.5	0	0.0	0	0.0
Луганська	11605	602121.8	0	0.0	11433	601313.4	0	0.0	172	808.4
Львівська	23920	288656.6	0	0.0	23169	288016.8	0	0.0	751	639.8
Миколаївська	3485	184131.2	0	0.0	3349	183620.3	0	0.0	136	511.0
Одеська	7319	194507.5	0	0.0	6863	194047.2	0	0.0	456	460.3
Полтавська	3680	228858.0	0	0.0	3680	228858.0	0	0.0	0	0.0
Рівненська	13238	144050.4	0	0.0	13238	144050.4	0	0.0	0	0.0
Сумська	1557	198229.4	0	0.0	1553	198163.2	0	0.0	4	66.3
Тернопільська	2097	152633.2	0	0.0	2086	152626.7	0	0.0	11	6.5
Харківська	18177	360901.2	0	0.0	18028	360673.4	0	0.0	149	227.8
Херсонська	8479	163790.8	0	0.0	8353	163673.3	0	0.0	126	117.4
Хмельницька	18064	195024.6	0	0.0	18034	194913.3	0	0.0	30	111.3
Черкаська	3088	190705.8	0	0.0	3084	190697.5	0	0.0	4	8.3
Чернівецька	12089	91890.1	0	0.0	11799	90820.4	0	0.0	290	1069.6
Чернігівська	22888	175534.6	0	0.0	22888	175534.6	0	0.0	0	0.0
Київ	7763	173187.6	3	3.0	6776	170348.9	0	0.0	984	2835.7
Оперу НБУ	234	5852.4	0	0.0	210	5251.6	0	0.0	24	600.8
Головне управління НБУ	12	204.9	0	0.0	12	204.9	0	0.0	0	0.0
ВСЬОГО	265503	6566842.7	3	3.0	261838	6557759.1	0	0.0	3662	9080.6

*) без урахування виплат зарплати з виручки, розрахунків натурою, нарахованих сум податків, а також інших безготівкових перерахувань заробітної плати.

Уточнення

У нашій газеті в № 212 (1962) від 4 листопада цього року було опубліковано статтю «Очі застеляють сльози, а серце — сум...», автором якої є народний депутат України Іван Кірімов.

Стаття супроводжувалася фотоілюстрацією, на якій зображено приміщення одного з регіональних відділень Укрексімбанку. На прохання керівництва банку та з урахуванням змісту статті повідомляємо, що Укрексімбанк не має відділень в районах, назви яких наведені в статті, як не має відношення і до бюджетних коштів, що виділяються на виплату пенсій і зарплат в цих районах.

У номер

✔ Хмельницький

Журавлиний ключ потягнувся у Наддністрянщину

З ініціативи Дунаєвецької районної адміністрації у районі проведено перший збір людей, які народилися у Наддністрянщині та волею долі опинилися за межами не тільки району, але й держави. На урочисте створення земляцтва приїхало більш як сто чоловік. Серед них —учені і генерали, керівники органів влади і місцевого самоврядування, депутати і політики, працівники культури тощо.

Перед відкриттям зустрічі голова райдержадміністрації Антон Бугерко, народний депутат України Адам Чікал, інші поважні люди відвідали парафіян у Михайлівській церкві, котрій виповнилося 100 років. З нагоди ювілею земляцтво презентувало віруючим велику картину із зображенням Архістратига Михаїла.

Мета нового громадського формування, як заявив його президент міський голова Хмельницького Михайло Чекман, — у міру можливостей кожного допомагати своєму селу, містечку вижити у складних умовах сьогодення.

✔ Ужгород

Закарпаття: зона стихійного лиха

Біда потроху відступає

Сильний мокрий сніг, ожеледиця, у горах хуртовини — така погода в Закарпатській області, де триває ліквідація наслідків повені.

На території регіону зруйновано чи в аварійному стані 2695 будинків, 2877 — потребують капітального ремонту.

За повідомленням прес-служби командувача Національної гвардії України, вже відновлено 741 км пошкоджених автошляхів. 15 грудня планується відкрити під'їзди до всіх населених пунктів. До слова, за чисельністю особового складу силових відомств, які беруть участь у ліквідації наслідків повені, на першому місці —Національна гвардія, представлена підрозділами спецпризначення 5-ї дивізії. Половина задіяної військової техніки — теж гвардійська.

Вже місяць гвардійці сумлінно трудяться в найбільш гарячих точках. Вони відновлюють пошкоджене водою житло, розбирають зруйноване, розчищають від намулу садиби, розвантажують сотні тонн гуманітарної допомоги. Екіпажі двох вертольотів Мі-8 із 51-ї Олександрійської окремої авіабригади НГУ евакуюють потерпілих і хворих.

Податківці не беруть, а дають

60 тисяч гривень, що планувалися на розвиток матеріально-технічної бази державної податкової інспекції у Вінницькій області, за рішенням зборів колективу витрачено на придбання 42 тонн продуктів для закарпатців. Усього ж вінничани доставили у Міжгірський район більш як 200 тонн вантажу.

Допомагають потерпілим і кримчани. Днями зі станції Бахчисарай у Закарпаття відправлено вагони з інкерманським каменем від Альмінського заводу будматеріалів. Віруючі й священнослужителі Сімферопольської і Кримської єпархій надіслали 150 мішків цукру, борошна, рису тощо. Нині кримчани розселяють у санаторіях і пансіонатах сотні дітей із зон підтоплення.

Поділились останнім

Нині, як і раніше, Закарпаттю допомагає вся країна. Осторонь біди не залишилася жодна людина. Хто чим може, тим і допомагає закарпатцям. Скажімо, пенсіонерка Марія Гаврилюк з села Олександрівки Томашпільського району Вінницької області, в якої статків як кіт наплакав, принесла до сільради вузлик, де було півлітра олії, півкілограма сала, по 2 кг крупи і цукру. Такими ж милосердними можна назвати вчинки інваліда війни Г. Тверського, пенсіонерів І. Никифорчак та Н. Хребтій. Вони змогли виділити із своїх скромних заощаджень відповідно 6, 8 і 5 гривень.

Фото Анатолія ЛИСЕНКА.

Утратимо ще не один мільйон, якщо не переможе здоровий глузд

У будь-який момент вода може прорватися

Ще донедавна побутувала думка, що прикарпатський регіон нашої держави, а особливо Львівщина, екологічно безпечний, сприятливий для розвитку туризму. Тут є чудова, знана далеко за межами України лікувальна база для оздоровлення на курортах Моршина, Трускавця. Та нині на цих благодатних теренах склалася ситуація, яка може призвести до техногенних катастроф, загрожує життю сотень тисяч людей.

Це передусім стосується так званих зон діяльності підприємств гірничної хімії та нафтовидобутку.

Особливо небезпечний стан на Стебниківському підприємстві «Полімінерал». Проблеми нагромаджувалися протягом останніх 30-40 років. Сьогодні вони досягли критичної межі, і наслідки справді можуть бути непередбачувані, якщо терміново не виконати комплекс природоохоронних робіт.

А як виникла ситуація, що її тепер називають критичною? М'яко кажучи, «помилки» було закладено у проекті видобутку калійних солей. Він не передбачав заповнення порожнин, що утворювалися внаслідок видобутку солей. А щорічно видобувалось понад 4 млн. кубометрів руди.

На сьогодні утворилося більш як 30 млн. кубометрів порожнин. До цього слід додати 300 тисяч кубометрів порожнин, які виникли під час першої аварії — водопротоку в шахті у 1978 році (після землетрусу в Румунії). Практично відтоді, відколи почався водопротік у руднику, стан тут можна вважати аварійним, що і було визнано урядовою комісією ще у 1992 році.

Недавно, 22 серпня 1998 року, сталася ще одна аварія: прорив води у руднику № 1 обсягом 800 кубічних метрів на добу. Була реальна загроза цілковитого затоплення рудника. Цілодобові роботи з ліквідації водопротоку, виконані спеціальними підрозділами з допомогою Міністерства з надзвичайних ситуацій, дали можливість пом'якшити становище, а якщо точніше, зменшити, та не зупинити водопритік. На «Полімінералі» виробничі споруди, інженерні комунікації у вкрай жалюгідному стані. На підприємстві нема необхідного обладнання, насосних станцій, є дефіцит матеріалів, труб для ліквідації аварій, що у будь-який час можуть виникнути внаслідок нового прориву води. Фахівці стверджують, що неподалік розташоване величезне підземне озеро, вода якого також може прорватися у рудники.

Спрогнозувати з точністю, що може бути після затоплення горизонтів, напевно, не може ніхто, але те, що виробництво калійних мінеральних добрив буде втрачено назавжди, безперечно. А це означає, що Україна залишиться без мінеральних добрив, зросте і так уже непроста соціальна напруга в регіоні. Під загрозою отруєння опиняться мінеральні води Трускавця, Моршина. Східниці, проблематичною стане доля Трускавецького курортополіса.

Який вихід?

По-перше, «закрити» підприємство технічно непросто. Для того, щоб це зробити, належить виконати комплекс природоохоронних робіт. Їх вартість, за різними підрахунками, становить від 600 млн. грн. до 1,5 млрд. грн.

Якщо і приступити до ліквідації підприємства, то щорічно треба мати гарантоване фінансування на відповідні заходи. Для прикладу, тільки на 1998 рік слід було б витратити 25 млн. грн. А таких коштів держава не має. Та це й не по-господарськи.

Є інший варіант — реструктуризація Стебниківського «Полімінералу». Це набагато дешевше. Це дасть змогу виконувати природоохоронні роботи і зняти тягар з держбюджету. А головне, буде значною мірою усунено загрозу можливих техногенних катастроф за короткий термін, аніж при варіанті ліквідації «Полімінералу».

Наголошу, що кошти, які щорічно витрачає держава на, так би мовити, «підтримання екологічної рівноваги» чи на ліквідацію аварій, набагато більші від тих, які надавав уряд для усунення причин, що провокують цю саму екологічну «нерівновагу» чи надзвичайні ситуації.

Надзвичайно небезпечний стан справ і на Новороздольській «Сірці». Щорічно тільки на відкачування води з кар'єрів цього гірничо-хімічного підприємства витрачається більш як 1,5 млн. грн. Тобто, ці мільйони викидаються на вітер, бо відкачування води не вирішує питання ліквідації кар'єрів, зсуви бортів яких «наступають» на населені пункти, магістральний газопровід, автошляхи. Спрогнозувати площу, на якій можливі зсуви, досить важко. Якби, скажімо, з 1991 року виділялися кошти, передбачені проектом ліквідації і рекультивації кар'єрів, то сьогодні вже не було б розмов про небезпеку, а велися б роботи з благоустрою рекреаційної зони. А потрібно виділити всього 300 млн. грн. За скромними підрахунками, вже витрачено 15 млн. грн. Тож втратимо ще не один мільйон, якщо не візьме гору здоровий глузд.

Зрозуміло, що для комплексного вирішення цього питання потрібні значні кошти і час. Але треба починати розв'язувати нагальну проблему, а не продовжувати працювати в режимі пожежників. Образно кажучи, слід витрачати кошти не на гасіння пожежі, а на її запобігання.

Нині є всі потенційні можливості усунути причини техногенних катастроф у цих регіонах. Якби своєчасно і в повному обсязі було профінансовано і виконано всі заходи, не було б сьогодні аварійних ситуацій, загрози техногенних катастроф.

В області є потужний науковий потенціал, спеціалізовані організації (інститути), які займаються проблемами гірничої хімії та нафтовидобутку, зберігся висококваліфікований персонал виробничників, не до кінця зруйновано технологічні комплекси і обладнання для виконання природоохоронних робіт.

Львівська облдержадміністрація, органи місцевого самоврядування, керівництво і трудові колективи підприємств, громадські організації неодноразово зверталися з клопотаннями і вимогами вжити заходів для запобігання техногенних катаклізмів. Проведено ряд нарад, працювали урядові комісії. Є експертні висновки фахівців щодо можливих техногенних катастроф у разі неприйняття термінових заходів з ліквідації причин їх виникнення. Зрештою, прийнято постанови та доручення уряду, якими затверджено програми заходів із подолання катастроф та відновлення екологічної рівноваги в регіонах. Надіслано кілограми паперів поважних висновків комісій різних рівнів за маршрутом Львів—Київ—Львів, а проблеми так і не вирішуються.

Як відомо, є спеціальний орган, який згідно із законодавством має контролювати використання природоохоронних фондів і кошти на природоохоронні заходи. Це — управління Мінекобезпеки. Але такого контролю в повному обсязі воно не веде. Та й виділення коштів урядом значною мірою залежить безпосередньо від структурного підрозділу Львівського управління екобезпеки. Якщо в цього управління була б тверда, принципова, а не споглядальницька позиція, то жодний з високопоставлених урядовців не наважився б ставитися до цієї проблеми байдуже. Я впевнений, що серед урядовців, депутатів, незалежно від їх політичних уподобань, матиму однодумців. Карпати — наші рекреаційні терени. Байдуже ставлення до їх долі може відбитися на нас усіх.

Одного разу, на жаль, це вже трапилося: катастрофічна повінь спіткала Закарпаття.

Яка її причина?

Вирубування лісу чи відсутність комплексу захисних заходів?

Останнім часом у засобах масової інформації висловлюється думка, що основною причиною катастрофічних повеней в Закарпатті є надмірна вирубка лісів. Здебільшого ці висновки базуються на здогадках і припущеннях, а не на результатах наукових досліджень. Протягом кількох десятиріч наукові установи в Карпатах ведуть стаціонарні спостереження та експедиційні обстеження лісових насаджень регіону, вивчають водорегулюючу роль лісів.

Про що свідчать ці дослідження?

Ліс справді має важливе стабілізуюче значення, виконує водорегулюючу та протиерозійну функцію. Він у два рази знижує, в порівнянні з відкритою місцевістю, інтенсивність танення снігу, стабілізує річковий стік, значно підвищуючи водопроникність грунту, уповільнює спадання паводкових вод після зливових дощів.

Але ліс має певну межу в регулюванні паводків. За певних умов він, як перенасичена губка, не може утримати надлишкові опади. Для стиглих лісів такою межею є добова кількість опадів у 175 мм, при дуже інтенсивних частих зливах — близько 100 мм. Перевищення цих меж викликає катастрофічні паводки навіть там, де господарська діяльність у лісах не велась. Під час недавньої катастрофічної повені на Закарпатті в третій декаді жовтня випало від 120 до 140 мм опадів, що зумовило перший підйом рівня води в річках вже 28—29 жовтня. Ці опади перевищували водоутримуючу здатність лісового покриву, грунти були перенасичені. Інтенсивні зливи 3—5 листопада кількістю опадів близько 200 мм вже не могли бути зарегульовані лісом.

Нині лісозаготівлі ведуться в межах науково обгрунтованої норми, а з 1992 року вони навіть менші від неї. Частка невідновлених вирубок становить лише 2 % загальної площі гірських водозборів. Тому висновки про те, що причиною інтенсифікації стихійних явищ, зокрема катастрофічного паводка 6—7 листопада 1998 року, є надмірна лісоексплуатація, м'яко кажучи, не коректні.

За підсумками державного обліку лісів області з 1998 року їх площа збільшилася на 7 тисяч га, загальний запас на 42 млн. куб. м. За останні десятиріччя значно зросла частка середньовікових насаджень за рахунок зменшення площі молодняків. Середній запас стиглих експлуатаційних деревостанів є найвищим в Україні (416 куб. м на 1 га), високим є середній приріст (5,2 куб. м на 1 га).

Отже, варто говорити про інше: одними лісогосподарськими заходами нівть за допомогою суцільного залісення водозаборів і домінування на них стиглих насаджень не вдається повністю зарегулювати паводковий стік води. Потрібна система заходів, яка передбачала б будівництво протипаводкових водосховищ, залісених дамб, укріплення берегів, регулювання русел річок тощо.

Орест ФУРДИЧКО,
народний депутат України, заступник голови Комітету з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.

Треба не гасити пожежу, а запобігати їй

АЛЬОШИН Андрій Юрійович

Кандидат у народні депутати України по виборчому округу № 221 м. Києва

Біографічні відомості

Прізвище, ім'я та по батькові: Альошин Андрій Юрійович

Місце народження: м. Харків, Україна

Дата, місяць і рік народження: 28 січня 1963 року

Місце проживання: м. Київ, Україна

Освіта, кваліфікація: інженер засобів зв'язку

Партійність: член партії Зелених (підтримали Радою ветеранів, Аграрною партією)

Трудова діяльність: служба в армії, регулювальник апаратури заводу «Трансзв'язок», інженер виробничого відділу в МВС, представник фірми «Остекс», заступник директора Центру сприяння регіональній пресі.

Нині: керівник спільного проекту «Перспектива України» газети «Київські Відомості» та «Студії «1+1», що реально робить наше життя кращим.

Моя родина: одружений, маю дружину Людмилу та двох дітей: сина Сашка (2 роки) та доньку Ганну (11 років).

Мати, Лідія Миколаївна — українка, 1938 року народження, контролер ОТК, тепер пенсіонерка.

Батько, Юрій Петрович — росіянин, 1941 року народження, службовець, тепер пенсіонер.

Дід, Петро Кузьмович — ветеран ВВВ, пройшов усю війну від Смоленська до Берліна.

Мої особливі примітки: створив систему соціального захисту ветеранів і пенсіонерів. Створив 2156 робочих місць за два роки. Створив систему спортивного загартування військової молоді. Клуб ЦСКА здобув Кубок України в 1997 році, за що міністр оборони нагородив мене за визначний вклад у розвиток військового спорту іменним годинником.

Моя перевага: вмію наполегливо працювати.

Моя вада: не вмію зав'язувати краватку.

Моя життєва позиція: ми всі заслужили краще життя і повинні його мати.

Що (кого) я люблю: дружину, доньку, маленького сина, своїх рідних, наше місто-герой Київ, нашу землю, людно надійних людей.

Що (кого) я не люблю: негаразди нашого життя. Тих, хто базікає і бреше.

Чому я вийшов на вибори до Верховної Ради: я знаю, як і що потрібно зробити на Виноградарі та Оболоні, Вітряних Горах та Куреніві, Мінському та Мостицькому масивах. Конкретно. Ефективно. Крок за кроком.

Як мене називали в дитинстві: «Альоша». Пам'ятаєте, була така пісня?

Моє ставлення до політиків: відоме — політики займаються демагогією.

Мій улюблений актор: В'ячеслав Тихонов.

Моя улюблена співачка: завжди молода Софія Ротару.

Моя мета: побудувати нормальне людське життя хоча б в окремо взятому окрузі.

З чогось та треба почати!

ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА

У Верховній Раді — негайне прийняття законів про:

єдиний 10 % податок для всіх — замість безлічі податків та нарахувань на нашу зарплату. І можновладці, і церква з давніх-давен отримували «десятину», і цього було досить;

карну відповідальність за невчасну виплату зарплати і пенсії. Кожному потрібно їсти щодня, а не з затримкою в кілька місяців;

безоплатну середню і вищу освіту;

підтримку молодих сімей пільговим кредитом на 25 років;

безоплатну і якісну охорону здоров'я. Ми всі вже достатньо сплатили за це;

виплату кожному, хто виходить на пенсію чи завершує навчання, 10000 гривень, для створення рівних умов життя. Кошти — від скорочення чиновницької армії;

захист від сваволі різних чиновників. Скасування більшості ліцензій і дозволів, щоб усі могли вільно заробити на своє існування;

жорсткий контроль за бюджетними коштами районів, міста, держави — через публічне затвердження кошторисів та звітів про їх виконання.

2. У нашому виборчому окрузі:

для малозабезпечених і пенсіонерів — кредит у продовольчих крамницях;

безоплатне харчування найменш забезпечених (відкриття безплатних їдалень у кожному районі).

Для всіх мешканців — створення альтернативної комунальної служби, яка забезпечить чистоту і світло у ваших оселях, ліфтах, під'їздах, вулицях Оболоні і Виноградаря, Вітряних Гір і Куренівки, Мостицького і Мінського масивів;

створення дійового патрулювання наших вулиць і кварталів, щоб опівночі було безпечніше, ніж ополудні;

створення 3000 нових робочих місць у Мінському, Подільському і Шевченківському районах та Пущі-Водиці для пенсіонерів і людей похилого віку, в тому числі і на громадських роботах з озеленення і благоустрою наших районів;

створення системи товарного і продовольчого кредитування мешканців;

створення дійового розкладу і зміни маршрутів громадського транспорту (по проспекту «Правды», вул. Вишгородській та ін.);

створення фонду стабілізації життя. Він сплатить вашу зарплату чи пенсію, якщо її затримано, за рахунок внесків місцевих підприємців. Цей фонд у змозі отримати кошти з боржників ефективніше, ніж ви особисто;

завершення повної телефонізації наших районів.

Я гарантую вам це особисто.

Ці програми я, Андрій Альошин, та мій штаб втілюватимемо в життя разом з вами. Пропозиції до цих програм приймають цілодобово в агітпунктах вашого кандидата.

З чогось та треба почати!

БЕБИК Валерій Михайлович

Кандидат у народні депутати України по виборчому округу № 221 м. Києва

Біографічні відомості

Народився 24.04.1959 р. Українець. Батько — пенсіонер МО, працює юристом. Мати — пенсіонерка, вчителька. Дружина — 3-й секретар Міністерства закордонних справ України, в даний час доглядає донечок: Іринку (1994 р. н.) і Тетянку (1997 р. н.).

Освіта:

1. Доктор політичних наук — Інститут держави і права НАНУ, 1996 р.;

2. Кандидат психологічних наук — Київський університет ім. Т. Шевченка, 1990 р.;

3. Інженер-системотехнік — Київський політехнічний інститут, факультет систем управління, 1982 р.

Педагогічна діяльність:

1. Професор Міжрегіональної академії управління персоналом — з 1996 р.;

2. Професор Інституту міжнародних відносин Київського університету ім. Т. Шевченка — з 1997 р.;

3. Викладач інформатики СПТУ-24 м. Києва — з 1985 по 1988 р.

Робота:

1976—1982 рр. — студент Київського політехнічного інституту;

1982—1984 рр. — інженер-програміст ГІОЦ Мінвузу України та НДІ «Електрон»;

1984—1986 рр. — секретар комітету комсомолу СПТУ-24 м. Києва;

1986—1988 рр. — відповідальний секретар, Шевченківський райвиконком м. Києва;

1988—1992 рр. — інструктор, консультант Київської обласної ради народних депутатів;

1992—1997 рр. — головний консультант прес-служби Президента України;

1997—1998 рр. — заступник завідувача відділу суспільно-політичного аналізу адміністрації Президента України;

з 01.10.1998 р. — проректор Міжрегіональної академії управління персоналом.

Почесні звання:

1. Почесний доктор, академік Міжнародної кадрової академії (Рада Європи — ЮНЕСКО) — 1997 р.;

2. Експерт ООН з питань громадянського суспільства —1998 р.;

3. Почесний член Російського психологічного товариства — 1997 р.;

Наукові здобутки:

1. Політологія: теорія, методологія, практика. — К., 1997;

2. The Mass-Media of Post-Communist Ukraine. — К., 1997 — англ. мовою;

3. Політичний маркетинг і менеджмент. — К., 1996;

4. Політична культура сучасної молоді. — К., 1996 та інші (разом 10 книг та 40 наукових публікацій).

ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА

Говорити про реалізацію передвиборної програми окремого депутата означає вкотре дурити людей солодкими обіцянками. Щоб запровадити її у життя, треба мати в парламенті свою більшість. Поки що я можу обіцяти лише одне — в разі обрання депутатом голосуватиму згідно з моїми поглядами і переконаннями.

Мої політичні погляди і переконання:

І. Суспільно-політична сфера:

Наш шлях — правовий, демократичний соціалізм, що дає заробити працьовитим і порядним і захищає пенсіонерів, інвалідів та малозабезпечених. Парламент — місце узгодження суспільних інтересів, а не арена боротьби кланів та окремих політичних груп.

II. Економічна сфера:

Для ефективного функціонування народногосподарського комплексу потрібно створити правові умови для формування цивілізованої, соціальної, ринкової економіки, в якій:

1. Держава зберігає контроль (51%) за підприємствами важкої промисловості, транспорту, зв'язку, інформаційним простором.

2. Управління здійснюється не за галузевим, а функціональним принципом.

3. Держава підтримує національну економіку податковими пільгами та розміщенням держзамовлень у вітчизняного товаровиробника.

4. Створені необхідні умови для спрямування інвестицій на запровадження нових технологій і виробництв, підвищення освітнього і культурного рівня народу, створення нових робочих місць.

III. Соціальна сфера:

Реформи не можна здійснювати ціною вимирання нації. Економіка повинна мати людський вимір. Виходячи з цього, потрібно здійснити:

1. Ліквідацію заборгованості в зарплаті та пенсіях.

2. Забезпечення оплати праці на рівні вартості життя.

3. Пенсійну реформу, запровадивши систему недержавних пенсійних фондів та справедливу систему нарахування державних пенсій залежно від стажу роботи та виконуваної роботи.

4. Надати статус державного службовця вчителям, лікарям та культпрацівникам, які працюють у державних установах.

5. Виплату одноразової допомоги по народженні першої дитини 500 грн., другої — 1000 грн., третьої — 1500 грн., а щомісячну допомогу молодим сім'ям — не менш як 100 грн. на одну дитину.

6. Збереження та розвиток системи безплатної освіти та медицини з одночасним стимулюванням розвитку громадянської освіти та страхової медицини.

IY. Національна безпека та зовнішня політика

1. Корупція та розкрадання державної власності загрожують національній безпеці країни!

2. Нам потрібні сучасна, мобільна, професійна армія, міліція і служба безпеки.

3. Україна потребує української зовнішньої політики, яка не повинна бути внутрішньою справою Росії, США та НАТО!

Y. Де взяти гроші?

Будь-який закон, прийнятий парламентом, повинен мати економічне, грошове підгрунтя. Для забезпечення соціальних програм потрібно:

1. Провести розслідування «прихватизації» і перевірити джерела формування капіталів сучасних багатіїв. Вкрадені гроші повернути до бюджету.

2. Створити сприятливий інвестиційний клімат.

3. Не заважати людям працювати і вивести економіку з «тіні».

4. Сприяти поверненню в Україну українських капіталів з-за кордону.

ВОРОНІН Дмитро Олександрович

Кандидат у народні депутати України по виборчому округу № 221 м. Києва

Біографічні відомості

Я, Воронін Дмитро Олександрович, народився 8 грудня 1964 року в місті Києві, в сім'ї робітників. Українець. Батько працював у ливарному цеху, мати — пакувальницею. Батько — ветеран війни і праці, нагороджений багатьма орденами і медалями за військову службу і працю. Нині на пенсії. Мати — ветеран праці. Померла в 1997 році.

У 1982 році закінчив школу № 13 і вступив до Київського педагогічного інституту ім. Горького на природничо-географічний факультет. Під час польових практик об'їхав усю Україну, Кольський півострів, Урал, Сахалін. Організовував будзагони. Працював у студентських загонах у Тюмені.

З 1983 по 1985 рік проходив строкову службу в лавах Збройних сил.

Під час аварії на Чорнобильській АЕС вивозив дітей Чорнобиля та Києва з небезпечної зони.

У 1989 році закінчив інститут, за фахом — учитель географії і біології, пішов працювати викладачем у школу, потім в училище.

1992–1993 рр. — начальник управління у справах молоді та іноземних студентів. Відповідальний за роботу міської комісії у справах неповнолітніх в адміністрації Івана Салія. З 1993 р. — на господарчій роботі. 1993—1997 рр. — директор «Української торгово-фінансової компанії». З вересня 1998 р. і донині — президент ЗАТ «Укрнафтагаз».

Обирався депутатом райради у 1990–1994 рр. Одружений. Батько двох дітей: син — 12 років, донька — 3 роки.

ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА

1. Негайне повернення громадянам, передовсім пенсійного віку, їх заощаджень в установах Ощадбанку, довірчих товариствах, трастах.

2. Вирішити питання благоустрою в окрузі, телефонізації, розвитку соціально-культурної сфери виборців.

3. Вирішити питання створювання паркової зони.

4. Збільшити заробітну плату вчителям, лікарям, ученим та вчасно її виплачувати.

5. Забезпечити військовослужбовців житлом.

6. Забезпечити порядок і відповідальність за доручену роботу на всіх рівнях.

7. Для молоді забезпечити безоплатне навчання у всіх державних навчальних закладах та гарантоване працевлаштування.

8. Не збільшувати плату за комунальні послуги.

9. Ціни на хліб та товари першої потреби мають бути стабільні.

10. Доплата на кожну дитину в розмірі споживчого мінімуму. На початок 1999 року — 179 гривень.

11. Розробити механізм надання кредитів молоді для навчання, підтримки молодої сім'ї.

12. Повністю ліквідувати заборгованості у зарплаті та пенсіях.

13. Повна телефонізація помешкань ветеранів війни і праці, чорнобильців, інвалідів та багатодітних сімей.

14. Спрощення процедури надання земельних ділянок під житлову забудову.

15. Оновлення рухомого складу всіх видів міського транспорту.

16. Принцип «Закон для всіх — один».

ГОРОБЕЦЬ Олександр Олександрович

Кандидат у народні депутати України по виборчому округу № 221 м. Києва

Біографічні відомості

Число, місяць та рік народження: 25 січня 1950 року.

Місце народження: с. Джурин Шаргородського р-ну Вінницької області.

Місце проживання (адреса): м. Київ-110, вул. Солом'янська, 16-Б, кв.72.

Національність: українець.

Освіта, спеціальність за освітою, кваліфікація: вища, журналіст.

Вчений ступень, звання: Заслужений журналіст України.

Робота в минулому:

1966—1969 Літературний працівник редакції районної газети, м. Шаргород Вінницької області

1969—1972 Служба в ВМФ, м. Севастополь

1973—1976 Заступник редактора районної газети, м. Шаргород Вінницької області

1976—1979 Власний кореспондент обласної газети «Вінницька правда», м. Вінниця

1979—1981 Слухач Вищої партійної школи при ЦК Компартії України, м. Київ

1981—1982 Власний кореспондент газети «Сільські вісті», м. Хмельницький

1982—1987 Завідуючий відділом, член редколегії газети «Сільські вісті», м. Київ

1987—1987 Спеціальний кореспондент газети «Правда України», м. Київ

1987—1991 Завідуючий агропромисловим відділом газети «Правда України», м. Київ

1991—н/ч Головний редактор газети «Правда України»», м. Київ

ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА

Відчуваючи панічний страх перед Правдою, нинішня виконавча влада з 28 січня 1998 року утримує за гратами «Правду України» — одну з наймасовіших і найавторитетніших газет держави. Президент і уряд цим протизаконним актом грубо потоптали конституційні права на інформацію більш як півмільйона передплатників найстарішого в країні видання, журналістів. Обдурюючи народ «досягненнями» в розвитку демократії, новоявлені «реформатори» таким чином намагаються затулити Правді рота.

Своїм головним завданням вбачаю — боротьбу за свободу слова, проти наступу на демократію диктатури «реформаторства», яка несе народу беззаконня, приниження, безробіття, безхліб'я.

«Правда України», яку я очолюю з вересня 1991 року, своїми публікаціями постійно доводила, що головними для неї є інтереси трудового народу, знедолених мас. Ми не боїмося казати правду у вічі навіть найвищим чинам держави. На цих позиціях ми залишаємося й сьогодні, навіть тоді, коли проти газети, її журналістського колективу та мене особисто як головного редактора неодмінно наступають репресивні дії влади. Логічним продовженням морального терору влади проти опозиційного видання став мій арешт 30 вересня цього року. Інакше, як чергову політичну розправу, розцінювати цю акцію неможливо. Мені висунуте абсурдне та абсолютно безпідне звинувачення у спробі зґвалтування співробітниці газети в моєму робочому кабінеті, що є повною нісенітницею.

Влада ще раз продемонструвала, що, як і раніше, боїться журналістів, які мають мужність писати про справжні причини зубожіння приниженого народу, в якому винна жалюгідна, корумпована та нікчемна влада. Та все ж таки ми віримо: Правда завжди переможе.

Це є моїм життєвим кредо.

Я буду боротися за те, щоб правда вірно служила кожному виборцю, тим, хто чесно працює, і тим, хто ледве животіє, не отримуючи по півроку зарплату і пенсію.

Підтримайте мене обранням у народні депутати України, і я зобов'язуюсь зробити все, щоб у вищих ешелонах влади нашої держави не було випадкових, зажерливих та байдужих до народної біди чиновників.

Я буду боротися за те, щоб добитися:

На загальнодержавному рівні:

— притягнення до відповідальності тих, хто довів державу до розорення, а народ — до зубожіння;

— активної підтримки інтересів вітчизняного виробника;

— негайного введення нового податкового кодексу, який гарантував би граничну межу податків до 35 %;

— різкого скорочення апарату чиновників;

— термінового перегляду пенсійного законодавства з урахуванням трудових заслуг людини;

— негайної виплати заробітної платні, пенсій, стипендій;

— гарантування державного безоплатного медичного та загальноосвітнього мінімумів;

— припинення правового свавілля;

— реального правового захисту журналістів;

— розв'язання екологічних проблем, пов'язаних із наслідками катастрофи на Чорнобильській АЕС, глобальним забрудненням довкілля, в тому числі водосховищ, великих промислових центрів тощо;

— поступової ліквідації проблеми тотального безробіття в країні.

На міському рівні:

— закінчення довготривалого будівництва в столиці;

— поліпшення роботи служб побуту в Києві;

— розв'язання проблем громадського транспорту;

— підвищення рівня комунальних послуг.

На районному рівні:

— належного обладнання продуктових ринків;

— благоустрою зон відпочинку на Оболоні.

Якщо вам дорога свобода, голосуйте за відновлення виходу «Правди України». Тільки з «Правдою України» ми здолаємо беззаконня «реформаторів».

ЄЩЕНКО Юрій Олександрович

Кандидат у народні депутати України
по виборчому округу № 221 м. Києва

Біографічні відомості

Єщенко Юрій Олександрович — 34 роки, українець, народився в селі Нова Рутвянка Житомирської області.

У 1980 році закінчив середню школу в м. Києві.

1981—1983 роки — служба в Радянській Армії. Після армії працював на будівництві на Далекому Сході.

З 1990-го по 1994-й рік займався приватною підприємницькою діяльністю, вивчаючи міжнародну економіку та фінанси.

Практикую та вивчаю класичну психоаналітичну теорію.

У 1996 році у зв'язку з масовим зловживанням коштами громадян заснував громадську організацію «Громадянський союз», метою якої є захист прав громадян — приватних інвесторів.

Одружений. Дружина — викладач української мови та літератури. Сину 6 місяців.

Телефонуйте 552-06-30.

Передвиборна програма

Метою своєї діяльності у Верховній Раді вважаю безпосереднє представництво прав та інтересів громадян свого виборчого округу.

Для поліпшення економічної та політичної ситуації в державі та добробуту кожного її громадянина першочергово потрібно:

— законодавчо забезпечити умови для ефективного функціонування національного виробництва;

— надати пріоритет внутрішнім інвестиційним ресурсам, що означає: уряду працювати над поверненням довіри громадян до фінансових установ держави та відмовитися від кабальних зарубіжних кредитів та умов;

— державну заборгованість у зарплатах, пенсіях, знецінених вкладах зарахувати громадянам як плату за комунальні послуги;

— у зв'язку з порушенням соціальної справедливості в процесі приватизації негайно переглянути Державну програму приватизації;

— визначитися в термінах перехідного періоду і на цей час ввести підвищену персональну відповідальність посадових осіб держави за зловживання і бездіяльність;

— забезпечити гідну соціальну підтримку пенсіонерам, інвалідам, ветеранам;

— сприяти розвиткові малого та середнього бізнесу, що створить додаткові робочі місця;

— забезпечити суворий громадський контроль за державною владою та за виконанням депутатами своїх повноважень.

«Бути чесним — вигідно та безпечно.»

ЗАПАЛЬСЬКИЙ Анатолій Іванович

Кандидат у народні депутати України
по виборчому округу № 221 м. Києва

Біографічні відомості

Дата народження — 1 вересня 1946 року на Житомирщині в сім'ї селянина.

Громадянин України.

Національність — українець. Безпартійний.

З 1965-го по 1968-й рік — служба в армії. Угорщина.

Освіта — вища, 1968—1974 роки — Київський медичний інститут.

Спеціальність за освітою — лікар-невропатолог.

Місце роботи — лікар-невропатолог поліклініки, лікарня № 7 (колишня № 28), м. Київ, вул. Котельникова, 95.

Володію українською, російською мовами.

В Україні проживаю з дня народження.

В Україні працюю з 1974 року, за межами України не працював ніколи.

Домашня адреса: 255248, Київська область, Києво-Святошинський район, с. Тарасівка, вул. Франка, 22, роб. тел. 4442258.

Передвиборна програма

1. З'єднати тролейбусний маршрут пл. Шевченка зі станцією метро на Оболоні.

2. Відкрити на території Мінського, Подільського, Шевченківського районів спортивні секції з різних видів спорту, загальноосвітній коледж, гімназію, бювет з артезіанською водою.

3. Встановити пенсії та стипендії вище реального прожиткового мінімуму.

4. Повернути населенню їхні грошові заощадження.

5. Забезпечити безплатною та належною медичною допомогою всіх громадян.

6. Підвищити заробітну плату до цивілізованого рівня та відновити цінність праці.

7. Поглиблення економічних реформ, приватизація на користь всього населення, а не окремих осіб.

8. Здійснити структурну перебудову економіки. Високотехнічним галузям промисловості: авіаційний, машинобудівний, електронній — державну підтримку.

9. Підвищити відповідальність господарських керівників за економічне становище підприємств.

10. Забезпечити належну освіту як гарант цивілізованого суспільства.

11. Молоді — професійну орієнтацію і робочі місця.

12. Наведення порядку в торгівлі та боротьба зі спекуляцією за допомогою податкового регулювання.

13. Забезпечити громадський порядок та ефективну боротьбу зі злочинністю.

14. Ветеранам, інвалідам та багатодітним сім'ям — матеріальну підтримку.

15. Збільшити неоподатковуваний мінімум зарплати до 250 гривень.

КАРАБАНОВ Микола Федорович

Кандидат у народні депутати України
по виборчому округу № 221 м. Києва

Біографічні відомості

1949 року народження, трудову діяльність розпочав з 15 років. Виховувався в дитячому будинку м. Харкова. Освіта — вища. З 1973 по 1998 рік — служба в Збройних силах України. Учасник ліквідації аварії на ЧАЕС у 1986 р. Одружений. Маю доньку. Мешкаю в районі. Член Комуністичної партії України.

Я, Карабанов Микола Федорович, народився 31 березня 1949 р. в сім'ї робітника.

З 1960 р. перебував в дитячому будинку м. Харкова, де і закінчив в 1964 р. 8 класів. В 1964 р. вступив до Харківського ПТУ № 3 електромонтажників, в 1966 р. закінчив навчання. З 1966 р. працював електромонтажником по 1969 рік.

З 1967 р. заочно навчався в Полтавському електротехнічному технікумі, який закінчив у 1969 р. за спеціальністю технік-електрик. В 1969 р. Кременчуцьким РВК був направлений на навчання в Тюменське вище військово-інженерне училище. В 1973 р. закінчив Тюменське вище військово-інженерне училище. З 1973 по 1998 рік — служба в Збройних силах України.

ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА

— Відміна недоторканності депутатів Верховної Ради України.

— Головна мета депутатської діяльності — посилення контролю за виконанням законів державними та комерційними структурами.

— Активно відстоювати права ветеранів війни та праці.

— Несвоєчасна виплата зарплати, пенсій, стипендій не може бути виправдана ніякими об'єктивними труднощами.

— Всебічна підтримка молодих сімей.

— Офіцерам, прапорщикам та працівникам правоохоронних органів — реальний соціальний захист.

— Підвищення мінімального розміру пенсій до межі малозабезпеченості, проведення ефективних реформ пенсійної системи. Запровадження кримінальної відповідальності керівників підприємств, установ та організацій за затримання з виплатами грошей.

— Відродження вітчизняного виробника. Створення надійних робочих місць, подолання безробіття.

— Прийняття законів, що гарантують відродження культури, освіти, науки, безкоштовне медичне обслуговування.

— Негайне повернення громадянам, в першу чергу пенсійного віку, їх заощаджень в установах Ощадбанку, а також повернення громадянам страхових внесків в установах Держстраху, вкладів у довірчих товариствах та інших кримінально-фінансових структурах.

— Рівні умови розвитку — всім формам власності.

— Матері, діти й літні люди — привілейовані верстви суспільства.

— Надати працівникам освіти, науки, культури, медицини статус державного службовця.

— Не піддаватися емоціям, мислити й приймати зважені рішення, постійно радитися з виборцями.

— Вирішувати питання благоустрою в окрузі, розвитку соціально-культурної сфери виборців, щоб комунальні послуги були не більше 10 % від середньої заробітної плати.

Шановні виборці! Якщо ви за реальні зміни на краще в нашому житті — зупиніть свій вибір на кандидатурі М. Ф. Карабанова.

КАРНАУХ Микола Васильович

Кандидат у народні депутати України
по виборчому округу № 221 м. Києва

Біографічні відомості

Народився 14 грудня 1958 року в селі Мелехи Чорнухинського району Полтавської області в сім'ї колгоспників, українець.

Після закінчення середньої школи в 1976 році вступив до Саратовського вищого військового командного училища ім. Ф. Е. Дзержинського МВС, яке першим за його історію закінчив з золотою медаллю у 1980 році.

Проходячі службу в Київському спеціальному моторизованому полку міліції Внутрішніх військ організовував і безпосередньо ніс бойову службу з охорони громадського порядку і безпеки громадян в Мінському, Подільському та Шевченківському районах міста Києва. Особисто затримав 18 злочинців, чотирьох з них озброєних. За період навчання і служби у Внутрішніх військах МВС отримав ряд заохочень від командування училища, Внутрішніх військ, міністра внутрішніх справ. Занесений до книги пошани училища, Внутрішніх військ колишнього СРСР, полку.

В 1984 році, в період зародження боротьби з корупцією, був направлений на роботу в органи державної безпеки. У 1984—1985 роках навчався на Вищих курсах військової контррозвідки. З 1985 року — на оперативній роботі в органах військової контррозвідки.

У травні-червні 1987 року брав участь у ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. У 1990 році виконував спеціальні завдання в надзвичайних ситуаціях при врегулюванні міжнаціональних конфліктів в Абхазії і Нагірному Карабасі. Вів роботу з метою недопущення жертв серед особового складу частин спеціального призначення й повернення їх в пункти постійної дислокації в Україні.

З січня 1992 року працював в управлінні СБУ по Полтавській області. У квітні-травні 1992 року виконував доручення в районі надзвичайного стану на кордоні України з Молдовською Придністровською Республікою. Підполковник.

31 липня 1994 року на повторних виборах був обраний народним депутатом України. Організатор і співголова депутатської групи «Незалежні», голова правління СДПУ, член Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією. Брав участь у розробці багатьох законопроектів, є одним із авторів Конституції України. Член координаційної ради всеукраїнської Спілки «Соціальна справедливість», в яку входять організація ветеранів України, Українська Спілка ветеранів Афганістану та Спілка Чорнобиль України. Освіта — вища. Юрист. Адвокат. Почесний магістр права. Закінчив вищі курси військової контррозвідки, Національну юридичну академію, навчаюсь в аспірантурі.

З 1994 року і по цей час разом із сім'єю проживаю в місті Києві.

Одружений, маю двох дітей: доньку і сина, які народилися і росли в м. Києві.

Мій девіз: повага до людини, законність, чесність, принциповість і висока професійність.

ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА

Протягом останніх семи років в Україні існує політично безвідповідальна перед населенням влада, яка довела свою повну шкідливість і непотрібність, є ненависною для людей, які чесною працею звикли заробляти собі на життя, а тому така влада не має права на подальше існування. Разом з іншими народними депутатами, представниками політичних партій лівоцентристської спрямованості, які уже обрані до Верховної Ради, ми сформуємо політично відповідальну за результати своєї діяльності владу, починаючи з формування більшості у Верховній Раді, уряду в складі наших політичних однодумців і порядних фахівців і закінчуючи призначенням керівників місцевих державних адміністрацій.

Щоб змінити наше життя, пропоную:

1. В області економіки:

Для збільшення виробництва завантажувати та раціонально використовувати існуючі виробничі потужності, створювати підприємства середнього та дрібного бізнесу.

Головне — повернути заборгованість, збільшити зарплати та пенсії, забезпечити роботою кожного працездатного.

Немає роботи і зарплати у робітника, службовця — без зарплати керівник!

Для виконання цих завдань потрібно:

1.1. Реформувати існуючу податкову систему, яка сприяла б виробникам та малому підприємництву.

Не оподатковувати:

— Індивідуальні доходи на рівні вартісної та натуральної величини набору продовольчих і непродовольчих товарів, який задовольняв би основні фізіологічні і соціально-культурні потреби людини (мінімальний споживчий бюджет — МСБ);

— прибуток підприємств, що спрямовується на внутрішні інвестиції;

Зменшити податки! Помірні податки платять всі!

Максимум податкових надходжень залишати в бюджеті м. Києва.

1.2. Провести реальну грошово-кредитну реформу, спрямовану на розвиток виробництва. Основними механізмами мають стати державні кредити у виробництво та компенсація громадянам втрат від знецінення заощаджень.

1.3. З метою сприяння зниженню цін на ключові ресурси встановити публічний контроль за посередницькою діяльністю на сировинних та енергетичних ринках.

1.4. Для збільшення виробництва і споживання вітчизняних товарів відмовитись від ввезення неякісних, часто шкідливих для здоров'я іноземних товарів. Імпорт в умовах кризи має бути тільки критичним, тобто тільки тієї продукції, яку ми не виробляємо, а обійтись без якої не можемо.

1.5. Відновити ефективну та гнучку систему підготовки кваліфікованої робочої сили.

Зростання виробництва можливе тільки через збільшення споживання.

Найкращий інвестор — платоспроможний внутрішній споживач!

1.6. Провести реформу системи оплати праці, яка має включати перегляд тарифної сітки, а також збільшення тарифної частини в структурі зарплати до 80 %.

1.7. Провести реформу системи загальнообов'язкового державного соціального страхування (і перш за все пенсійного страхування) на засадах незалежності від інших державних доходів та видатків, персоніфікації, залежності від стажу та заробітної плати.

В умовах кризи мінімальна пенсія та зарплата повинні бути встановлені на рівні вартісної величини МСБ, а максимальні — більші від мінімальних в 4-5 разів.

2. В області соціального захисту населення:

Продовжуватиму роботу над вдосконаленням законів, які дали б змогу громадянам (їх спадкоємцям) у найближчі 4—6 років повернути проіндексовані з урахуванням інфляції вклади в установах Ощадбанку і Укрдержстраху, які вони мали станом на 2.01.1992 року.

Працездатному населенню — роботу! За роботу — зарплату, яка забезпечувала б гідні умови життя.

Непрацездатним — державні гарантії соціального захисту!

Всіляко сприятиму відродженню історико-культурних пам'ятників Києва, добиватимусь, щоб Київ дійсно став столицею європейського рівня, з реальною системою місцевого самоврядування. Міський голова повинен безпосередньо обиратись киянами.

Разом з іншими народними депутатами від Києва добиватимусь виділення коштів для зменшення шкідливих наслідків Чорнобильської катастрофи.

3. Боротьба з організованою злочинністю та корупцією.

При підготовці і прийнятті Конституції України особисто голосував проти депутатської недоторканності.

Буду ініціювати зміни до Конституції, які відмінили б і депутатську недоторканність, і недоторканність Президента України.

Перед законом повинні бути рівні всі!

Добиватимусь прийняття законів про декларування доходів громадян, де передбачити механізм особливо пильного контролю за доходами правлячої еліти, який запобігав би використанню влади з корисливою метою.

Добиватимусь державної підтримки приватного будівництва та придбання житла, а також легалізації ринку житла. Для цього: надавати державні субсидії для будівництва та купівлі житла, а також державні гарантії для одержання кредитів у комерційних банках. Значну увагу приділятиму проблемам соціального захисту осіб, які постраждали внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС, ветеранів Афганістану. Турбота про сім'ю, матір, дитину.

4. В області державно-правового будівництва:

Конституцію України — в життя!

Головним завданням є здійснення послідовної адміністративної, парламентської, муніципальної та судової реформ з метою перетворення держави в інституцію, що забезпечує і реально гарантує дотримання конституційних прав і свобод громадян.

У зовнішньополітичній сфері діяльність владних структур спрямовувати на забезпечення національних інтересів і безпеки нашої держави через підтримку мирного та взаємовигідного співробітництва із членами світового співтовариства за загальновизнаними нормами і принципами міжнародного права.

Російська Федерація — стратегічний партнер!

Зміцнення слов'янської спільноти, пріоритет зовнішньої політики.

Європа — наш спільний мирний дім!

У сфері оборонної політики буду послідовно і рішуче законодавчо добиватися переходу до професійної армії.

5. Політика в галузі освіти, охорони здоров'я, науки та культури, забезпечення екологічної безпеки.

Як один із авторів Конституції України всіляко добиватимусь втілення в життя ст.ст. 53, 54, 49, 50 Конституції України. Доб'юсь реалізації норм:

В державних і комунальних закладах — освіта і медична допомога — безоплатні!

Скоротити податки! Помірні податки сплачують усі!

КОЖЕВНІКОВ
Олексій Сергійович

Кандидат у народні депутати України
по виборчому округу № 221 м. Києва

Біографічні відомості

Кожевніков Олексій Сергійович народився 10 серпня 1969 р. у сім'ї лікаря та вчительки. У 6 років пішов до 1-го класу загальноосвітньої школи, по закінченні якої вступив до Київського індустріального технікуму на теплотехнічний факультет. У 1987—1989 рр. проходив службу в лавах РА (інженерні війська), звідки поступив на заочне навчання до Московського комерційного університету (факультет менеджменту).

Після повернення з лав РА відкрив перший у Києві недержавний навчальний заклад — «Міжрегіональний коледж ринкових відносин «АПСКО», генеральний директор якого й досі.

1996 року разом з однодумцями створив аналітичний центр «Кар'єра». Засновник благодійного фонду «Освіта та культура», відкрив мережу різногалузевих напрямів пільгових шкіл та ліцеїв.

У 1997 р. закінчив навчання у Національному економічному університеті, отримавши кваліфікацію спеціаліста «економіст».

Більшість свого часу приділяє боротьбі за права людини (на громадських засадах).

З 1998 р. — виконуючий обов'язки голови СДПУ(о) Мінського району м. Києва.

ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА

— Навчальні заклади — навчають;

— медичні заклади — лікують;

— заклади культури провадять культурні заходи, а не антикультурні;

— робітники працюють і за це отримують заробітну платню;

— армія захищає;

— пенсіонер отримує пенсію;

— міліція охороняє народ, а не владу від народу;

— злодій сидить у тюрмі, а не в кабінеті чи казино;

— підприємець заробляє гроші та сплачує посильні податки;

— права кожної простої людини захищаються у щоденному житті, а не на папірцях;

— влада діє для народу, а не для забезпечення себе та своїх родичів.

КОСТЮЧЕНКО
Олександр Миколайович

Кандидат у народні депутати України
по виборчому округу № 221 м. Києва

Біографічні відомості

«Бо то Ним створено все на небі й на землі, видиме й невидиме, чи то престоли, чи то господарства, чи то влади, чи то начальства, — усе через Нього й для Нього створено! А Він є перший від усього, і все в Нім стоїть» (Кол. 1:16,17)

Християнин, у серці живе Господь. Одружений, маю трьох синів і дочку.

Народився у місті Києві в 1956 р. у сім'ї військовослужбовця. Закінчив радіофізичний факультет Київського держуніверситету імені Т. Г. Шевченка за спеціальністю «радіофізика та електроніка». За кваліфікацією інженер-дослідник. У 1992 р. у Республіканському інституті підготовки менеджерів при Кабінеті міністрів України опанував курс програми з організації управління в сучасних умовах.

Служив офіцером в армії. Працював інженером і науковим співробітником у науково-дослідних інститутах, а також провідним спеціалістом у МінЧорнобилі України. З 1996 р. на постійній основі помічник-консультант народного депутата України.

Обирався депутатом Шевченківської районної ради, де очолював постійну комісію з екологічних питань. В Українській екологічній асоціації «Зелений світ» очолював комісію з екологічної освіти. У 1994 р. балотувався до Верховної Ради України.

«Отче наш, що єси на небесах! Нехай святиться Ім'я Твоє, нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі» (Мт. 6:9-10).

ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА

Усі ми добре знаємо, яка ситуація склалась у духовній, соціальній, соціально-побутовій, екологічній; демографічній, економічній, політичній та інших сферах життя на території України.

Останнім часом політики пропонували будувати і будували різні соціальні устрої, але я хотів би звернути увагу моїх шановних виборців на найпоширенішу у світі книгу, якій майже 2000 років, — Слово Боже (Біблію).

Слово Боже пропонує кожній людині в Україні мати любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віру, здержливість, лагідність, свободу, життя з подостатком без хвороб, міцну сім'ю, міцних дітей, вічне життя.

Усім, хто хоче це мати, Господь пропонує зробити наступні кроки:

— примиритися з Богом через молитву покаяння. Це дуже просто — щиро повторюйте вголос: **«Отець Небесний, я приходжу до Тебе в Ім'я Ісуса Христа, бо Твоє Слово говорить: «Кожен, хто покличе Господнє Ім'я, той спасеться». Я кличу Ім'я Твоє і прошу Тебе увійди в моє серце та прости гріхи мої. Я устами своїми визнаю Ісуса за Господа, і вірую у своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих у відповідності до Слова Твого: «Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа, і будеш вірувати в своєму серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся». Будь Господом мого життя»;**

— наповнитися Господніми думками і почуттями;

— виконувати Його досконалу волю і жити за заповідями Господніми;

«Проклятий той муж, що надію кладе на людину і робить раменом (силою, міццю) своїм слабу плоть, а від Господа серце його відступає!»

Примирившись із Господом і прийнявши Його у своє серце, ми зможемо отримати Його обітниці:

«І впокоряться люди Мої, що над ними кличеться Ім'я Моє, і помоляться, і будуть шукати Ім'я Мого, і повернуть зо злих своїх доріг, то Я вислухаю з небес, і прощу їхній гріх, та й вилікую їхній Край».

Для зміни ситуації в Україні необхідно:

1. У духовній сфері:

— провести День Всенародного Покаяння перед Богом, Примирення і Молитви в Україні;

— всенародно покаятися: у корупції, крадіжках, брехні, хабарництві;

— благословляти владу і владні структури і молитися за них;

— святкувати свята, які заповідав нам Господь.

2. У соціальній сфері:

— повернути грошові заощадження населенню і кошти за майнові облігації;

— забезпечити належний соціальний захист вагітних жінок, матерів, що виховують малих дітей, молодих та багатодітних сімей, сиріт, вдів, пенсіонерів;

— забезпечити належне безкоштовне медичне обслуговування населення.

3. У соціально-побутовій сфері має здійснюватися постійна співпраця з міською та районними держадміністраціями і радами вирішення соціально-побутових та інших нагальних проблем.

4. В екологічній сфері забезпечити самовідтворення екосистеми як умови існування і відтворення населення України.

5. В економічній сфері:

— здійснити перебудову економічної політики на задоволення потреб народу за рахунок власного товаровиробника, захистити українського промисловця і аграрія;

— встановити 10-відсотковий податок від прибутку з фізичних та юридичних осіб;

— встановити 3—7-відсоткове кредитування виробництва;

— орієнтуватися на екологічно чисті, наукоємні, ефективні, замкнутого циклу технології;

— заохочувати виробників, створювати нові робочі місця;

— здійснити вихід українських товаровиробників на світові ринки.

6. У політичній сфері я радий був би бачити, щоб стандартом у програмах і діях партій, кандидатів по мажоритарних округах було: «Любити свого ближнього, як самого себе!».

7. У державотворенні — щоб панував принцип: «Держава для людини, а не людина для держави».

8. Міжнародні стосунки України мають формуватися на взаємовигідних засадах.

Я прошу Господа нашого,

щоб Він просвітив очі вашого серця, щоб ви зрозуміли, до якої надії Він вас закликає і який багатий Його славний спадок для святих,

щоб ви отримали благодать Його і мир Божий, який вищий від усякого розуму,

щоб добре велося в усьому вашому і щоб були ви здорові, як добре ведеться душі вашій,

щоб Господь благословив усіх, хто при владі в Україні, і ми могли провадити тихе й мирне життя,

щоб дав серце слуги державним службовцям законодавчої, виконавчої та судової гілок влади, і судді судили згідно із Законом, а не за хабарі,

щоб Господь поставив Свого депутата до Верховної Ради України від 221-го виборчого округу.

І я прошу всіх приєднатися і стати перед Богом у посередницькій молитві за кожного, хто ходить по цій землі.

Господь залишив за нами свободу вибору. І народ має таке життя і такого правителя, яких обирає. Вибір за вами, шановні виборці.

Нехай Господь благословить вас, ваші сім'ї, нашу Україну!

Маловський Роман
Мар'янович

Кандидат у народні депутати України
по виборчому округу № 221 м. Києва

Біографічні відомості

Я, Роман Маловський, народився 11 травня 1958 року в Києві в родині службовця. Закінчив Інститут культури та аспірантуру при ньому. Працював у книгозбірнях Києва, а потім на викладацькій та пам'яткоохоронній роботі. Зараз працюю в газеті «День». Член товариства «Просвіта». Одружений. Маю двох дітей.

ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА

Я бачу вихід із становища, що склалося:

у виплаті заборгованостей із зарплат та пенсій;

у розв'язанні економічних проблем, у прискоренні реформ в економіці, спрямованих на справедливу приватизацію державного майна: тільки так можна зупинити його розкрадання;

у передачі землі у приватну, акціонерну власність громадянам України шляхом видачі акцій;

у проведенні повної індексації заощаджень населення в ощадному банку і виплаті їх у рахунок обов'язкових платежів;

у зміцненні демократичної Української держави, її виконавчих органів як інструменту, що протистоїть хаосові, злочинності, корупції;

у ліквідації будь-яких привілеїв, крім привілеїв для дітей, інвалідів та людей похилого віку; кожен повинен користуватися тим, що він заробив завдяки своїй праці, розумові, умінням і діловитості;

у наданні Києву статусу міста, що постраждало від аварії на ЧАЕС;

у прийнятті закону «Про особливий статус міст Києва та Севастополя»;

у відновленні роботи промисловості, особливо важкої і воєнної;

у скасуванні акцизу на спиртові та тютюнові вироби, ліквідації держспецмонополії;

у створенні нової системи державних та релігійних свят;

у проведенні єдиної державної політики в галузі культури, науки, освіти, яка сприяла б формуванню національної свідомості, забезпечувала всебічне розкриття потенціалу народу, його творчих можливостей;

у охороні материнства і дитинства державою;

у зміцненні обороноздатності України, створенні справжніх, а не «прозорих» кордонів, формуванні професійної армії;

у консолідації суспільства незалежно від мовних, релігійних, національних, політичних та інших ознак. Нас повинна об'єднувати єдина земля і єдине прагнення — зробити Україну заможною, висококультурною, шановною в світі;

у скасуванні плати за проїзд у міському пасажирському транспорті;

у збереженні дотацій на комунальні послуги для незаможних громадян.

Голосуйте не за вчорашніх депутатів, а за нових представників виборців!

Верховній Раді — нові особистості!

Оробец В'ячеслав
Дмитрович

Кандидат у народні депутати України
по виборчому округу № 221 м. Києва

Біографічні відомості

Дата, місяць і рік народження — 12 січня 1974 року. Місце народження — м. Харків. Місце проживання (адреса) — Харків, вул. Черемушна, б.47. Освіта, спеціальність за освітою — середня спеціальна, електромеханік. Партійність —позапартійний.

Робота в минулому:

1989—1993 — навчання в Харківському електромеханічному технікумі;

1993—1994 — служба в Національній гвардії України;

1995—1996 — ювелір Харківського ювелірного заводу;

1996 — тесля в приватному підприємстві;

1998 — охоронець «Харківобленерго»;

1998 — агент з постачання «Харківенергозбуту».

ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА

Головне завдання моєї програми — боротьба законними методами з корумпованою владою, чиновниками-хабарниками різних рівнів, олігархами-кучмократами.

Для реалізації основного завдання я домагатимуся, щоб законодавцями було підтримано:

негайне скасування депутатської недоторканності;

щорічне оприлюднення декларацій про прибутки та майно чиновників всіх рівнів;

прийняття закону про спрощену систему відкликання депутатів, які замішані в корупції та фінансових зловживаннях;

посилення карної відповідальності для чиновників за зловживання владою, фінансове шахрайство.

Головне завдання у внутрішньополітичній сфері —реальне становлення України як незалежної держави.

Для реалізації основного внутрішньополітичного завдання я домагатимусь:

верховенства загальнодержавного права над місцевими інтересами;

негайної демаркації і посилення кордонів України;

посилення Української армії та передислокації частини її на північно-східні рубежі;

відміни пільг та відстрочок для дітей чиновників та депутатів усіх рівнів;

збільшення ввізного мита на імпортні товари;

заборони вивозу капіталу за кордон і повернення грошей з іноземних рахунків в Україну;

заборони трансляції іноземних телеканалів, насамперед ОРТ, РТР, НТВ та ТВ-Центр, як таких, що ведуть антиукраїнську пропаганду;

введення прогресивного податку на російськомовні видання, який піде на підтримку україномовних видань;

приведення карного законодавства до світових стандартів. Негайна відміна смертної кари.

Головне завдання в міжнародній сфері — інтеграція України в міжнародні європейські структури.

Для реалізації основного завдання в міжнародній сфері я домагатимусь:

негайного виходу України з СНД;

негайного вступу України до НАТО;

ліквідації російської морської бази в Севастополі і базування кораблів НАТО в українських портах;

введення візового режиму в'їзду з Росії і вільного виїзду громадян України в європейські країни;

негайного вступу України в усі європейські структури.

Боримося і переможемо!

Звільнимо нашу Батьківщину від кучмократів, корумпованих чиновників, запроданців російського імперсько-кримінального капіталу!

Про доходи чиновників мають знати робітники

ОРОБЕЦЬ Юрій Миколайович

Кандидат у народні депутати України по виборчому округу № 221 м. Києва

Біографічні відомості

43 роки, енергетик, кандидат технічних наук. Народився в Івано-Франківську. Батько — інженер-енергетик (уродженець Івано-Франківської області), мати — лікар (родом із Ніжина Чернігівської області). З 1977 року проживає в Києві.

Закінчив з відзнакою Інститут нафти і газу та аспірантуру Інституту електродинаміки Національної академії наук України. Фахівець з питань управління в енергетиці. Автор 45 наукових праць, 2 монографій та 2 винаходів, низки публікацій з актуальних питань сучасної політики.

З 1980 до 1993 року працював в Інституті електродинаміки. За наукові роботи нагороджений медаллю конкурсу молодих учених АН України та срібною медаллю ВДНГ СРСР.

З 1989 до 1993 р. входив до складу правління Товариства української мови ім. Т. Шевченка.

Вільно володіє німецькою мовою.

1992 року пройшов правову і політологічну практику в Бундестазі (парламенті ФРН), ознайомився з роботою структур НАТО (Брюссель) та польського Сейму (1993), Сенату та Конгресу США (1994).

З 1994 року — народний депутат України, заступник голови депутатської групи «Реформи», член Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту та зв'язку, секретар парламентської комісії з питань оптимізації ринку енергоносіїв.

З 1998 року голова комісії з питань законності правозахисного об'єднання «МИ».

Одружений, виховує школярів сина та доньку. З 1987 року проживає на Оболоні у трикімнатній кооперативній квартирі.

Відомості про роботу у Верховній Раді України

— **Вносив поправки до Конституції та до 20 законів України. Брав участь у розробці «Програми розвитку енергетики України до 2010 року», Закону «Про енергетику».** Ініціював розробку закону про довірчі товариства, який унеможливив надалі фінансові махінації з грішми громадян.

— **Був секретарем парламентської комісії з питань оптимізації ринку енергоносіїв,** яка викрила грабіжницьку діяльність газових трейдерів та енергетичних компаній на користь найвищих посадових осіб держави.

Оприлюднював з парламентської трибуни, як влада порушує Конституцію.

— **Був ініціатором 10 подань до Конституційного суду.**

Під час конституційного процесу відстоював ідею ухвалення демократичної Конституції в сесійному залі. Разом з однодумцями зробив усе для того, щоб не допустити білоруського сценарію прийняття авторитарного проекту Конституції, що мав роздерти Україну навпіл.

— **Неодноразово особисто в прямому ефірі пропонував Л. Кучмі теледебати** з приводу корупції у верхніх ешелонах влади та загрози національній безпеці України. Ініціював понад 100 подань у правоохоронні органи.

Разом з однодумцями підготував та розповсюдив серії газетних статей (що вийшли мільйонними тиражами) щодо проблем національної безпеки, принципів організації влади, порушення законів та корупції в державі.

За звітний період провів 67 прийомів громадян та 35 зустрічей з виборцями.

Понад 600 громадянам вдалося допомогти.

За час депутатської діяльності квартир, дач, машин не отримував. Після обрання депутатом займався виключно депутатською роботою — на сесійних засіданнях, в комітетах та комісіях. Підприємницькою діяльністю не займався.

Після ухвалення Конституції разом з частиною депутатів публічно через газету «Голос України» відмовився від нагород.

ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА

ПОРЯДОК І ДОВІРА:

І. У державі:

1. Повага до Конституції. Відновлення дії законів для захисту людини від можновладців.

2. Імпічмент та відставка Леоніда Кучми з посади Президента, притягнення його до судової відповідальності.

(За порушення Конституції та законів, встановлення режиму правового хаосу в інтересах свого оточення, трастові афери, антиконституційне узаконення іноземних військових баз, злочинну кадрову політику, використання бюджету на особисту розкіш).

3. Викоренення злочинності та корупції з вищих ешелонів влади.

4. Формування парламентською більшістю уряду національної довіри.

5. Запровадження практики судової відповідальності членів уряду за нецільове використання бюджетних коштів, невиплату зарплати та пенсій.

6. Недопущення диктату інших держав та їх капіталу в питаннях, що визначають національну безпеку України, зокрема щодо постачання енергоносіїв, транспорту та споживання газу.

ІІ. В економіці:

1. Тимчасове зменшення податків до 20 % для швидкого виведення економіки «з тіні». Після нормалізації роботи підприємств доведення максимального сумарного податку до 30 %.

2. Зосередження бюджетних коштів на пріоритетних напрямах: переробній промисловості, енергетиці, літако-, машино- та судно-будуванні, науці, культурі, освіті, охороні здоров'я, вихованні молоді.

3. Гідний людини соціальний захист пенсіонерів, інвалідів, сиріт, багатодітних.

4. Державні програми створення нових робочих місць для безробітних та молоді.

ПЕСОЦЬКИЙ Віталій Валерійович

Кандидат у народні депутати України по виборчому округу № 221 м. Києва

Біографічні відомості

1. 34 роки. «Стрілець». Проживає на Оболоні в 221-му виборчому окрузі.

Генеральний директор приватного **Інституту економіки, права та систем управління Песоцьких.**

2. Цілеспрямована людина. Професійний політик. Один із засновників **програми «Президент-2010».**

3. Займався у гуртках з боротьби самбо, бальних танців, живопису, шахів. Досяг високої майстерності.

Проходив службу у Прикордонних військах. Має відзнаки.

Отримав досвід та зібрав методики підготовки фахівців у провідних країнах Європи.

Оволодів професіями журналіста, економіста, викладача, управлінця.

Займався підприємницькою діяльністю більш ніж з 20 напрямів і обіймав директорські посади у 5 фірмах. **Досяг визнання.**

4. До сучасних політичних партій принципово не входить через відсутність у них чітких економічних моделей суспільства, але поважає усіх талановитих та кваліфікованих професійних політиків.

5. Любить людей і вірить в них. Але не терпить лінощів і непорядності. Поважає віру у Бога. Інколи здається, що якась вища сила керує ним і допомагає йому.

6. Має дружину Оксану.

7. Батько трьох дітей — Олесі, Ярослави та Олександра.

ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА

Наприкінці 1995 року спільно з колективом Інституту економіки, права та систем управління Песоцьких, випускниками, які очолюють свої фірми і обіймають керівні посади у державних, комерційних структурах та інофірмах, була започаткована **програма «Президент-2010»**, розрахована на 15 ступенів (15 років).

Мета програми і особисті цілі Песоцького:

— стати одним з найкваліфікованіших різнобічних фахівців світу;

— допомогти тисячам і мільйонам людей розкрити свій потенціал, знайти свою справу, отримати необхідні знання і кваліфікацію, можливість для натхненної праці одночасно для себе, сім'ї і суспільства;

— допомогти скривдженим;

— навести порядок у країні;

— вивести Україну в десятку найрозвиненіших країн світу;

— створити нову ефективну систему державного управління.

Головне — незалежно від того, при якому устрої ми будемо жити, незважаючи на те, хто прийде до влади, діти все одно народжуватимуться. Все одно їх треба годувати, одягати, лікувати, навчати, що незмінно покладається на батьків. І якщо батько дитини — демократ, мати — підтримує національї ідеї, а дідусь з бабусею — комуністи, які пройшли війну та розруху, від цього Любов їх до Дитини не зменшиться. Так буде завжди, поки існує світ.

Діти та Родина — ось що має об'єднати нас, навіть найнепримиренніших.

Батько трьох дітей.

ПИЛИПЕНКО Микола Васильович

Кандидат у народні депутати України по виборчому округу № 221 м. Києва

Біографічні відомості

Народився 24 квітня 1945 р. в Криму, м. Джанкой.

В 1962 р. закінчив середню школу № 1 м. Джанкой.

1962—1968 роки — студент Московського інституту тонкої хімічної технології ім. М. Ломоносова. Кваліфікація по диплому — інженер хімік-технолог по рідким і розсіяним металам.

1968—1979 роки — змінний майстер, технолог заводу з виробництва рідкоземельних металів у м. Верхня Пишма Свердловської області.

1969—1971 роки — служба в частині спеціального призначення Військово-Повітряних сил з обслуговування хімічної зброї. Особисто розкрив і знищив близько 100 хімічних боєприпасів.

1980—1988 роки — робота на єдиному в світі підземному атомному комбінаті з виробництва збройного плутонію в м. Красноярську-26. Провідний спеціаліст Мінсередмашу з дезактивації радіохімічного обладнання. Автор найкращої наукової доповіді на Всесоюзній радіохімічній конференції 1986 року.

1988—1994 роки — інженер-технолог, головний технолог Сивашського науково-дослідного заводу АН України. Займався розробкою і втіленням у виробництво сорбенту для дезактивізації рідких радіоактивних відходів і противорадіаційної добавки до забруднених радіонуклідами продуктів харчування. Автор винаходів з хімії і технології 25 рідких і радіоактивних металів.

Під час роботи в м. Красноярську-26 і на Сиваші обирався незвільненим секретарем партійних організацій.

1994—1998 роки — депутат Верховної Ради України, член Комітету з питань Чорнобильської катастрофи, голова підкомітету по науці. Член фракції комуністів.

Учасник 111 Конгресу народів СРСР. За активну патріотичну діяльність нагороджений Постійною Президією З'їзду народних депутатів СРСР медалями «Маршал Радянського Союзу Жуков» і «80-річчя Великої Жовтневої революції», Союзом «Чорнобиль України» — почесним знаком «За гуманізм».

У період роботи депутатом ВР України квартири в Києві не отримав, за кордоном і в санаторіях не був.

Одружений, має двох синів, переможців і призерів 17 кримських і українських олімпіад з фізики, хімії, математики і програмування.

Займається спортом, не палить, не вживає алкоголь.

ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА

І. Політика:

1. Референдум про відновлення єдиної держави Росії, України і Білорусії з подальшою добровільною реінтеграцією республік Середньої Азії.

2. Денонсація Біловезької угоди.

3. Референдум з питань встановлення соціалістичного або буржуазного суспільного ладу.

4. Розробка Конституції у відповідності з результатом референдуму з соціально-економічного устрою суспільства.

5. Двопартійна політична система при соціалізмі.

6. Проведення виборів в ради кожні два-три роки до виходу суспільства із кризи.

7. 20 % — виборчий бар'єр для представництва політичних партій у Верховній Раді.

8. Пропаганда в засобах масової інформації п'яти головних якостей, які повинні мати народні депутати і керівники підприємств: талант, чесність, сміливість, енергійність, тверезість.

9. Врахування політичних інтересів національних меншин при формуванні партійних списків кандидатів у депутати рад усіх рівнів.

10. Надання політичним фракціям часу на радіо і телебаченні пропорційно чисельності фракцій у Верховній Раді.

11. Надання російській мові статусу другої державної мови.

ІІ. Економіка:

1. Відродження народногосподарського комплексу в межах єдиної держави трьох слов'янських народів.

2. Відновлення п'ятирічних планових циклів економічного розвитку.

3. Введення монополій держави на зовнішню торгівлю, виробництво і реалізацію лікеро-горілчаних виробів, обіг вітчизняної валюти.

4. Націоналізація комерційних банків.

5. Кредитна ставка — менше 10 %.

6. Заборона збиткової для держави зовнішньоекономічної діяльності.

7. Заборона експорту енергоносіїв, руди, металолому, енергомісткої металургійної та хімічної продукції.

8. Реорганізація торгівлі в мережу спеціалізованих магазинів з особистою, сімейною і колективною формами власності.

9. Переведення сфери обслуговування в особисту, сімейну або кооперативну власність.

10. Виборність, найм за контрактом з трудовим колективом керівників державних муніципальних і колективних підприємств.

11. Заборона контрактів при прийомі на роботу робітників і ІТП держпідприємств.

12. Публічне декларування доходів керівників органів виконавчої влади і підприємств усіх форм власності.

13. Ліквідація малих підприємств при держпідприємствах.

14. Державне регулювання цін, паритетність цін на промислову і сільськогосподарську продукцію.

15. Дотація сільського господарства, добування вугілля, транспорту.

16. Звільнення від податків виробників первинної рослинної й тваринної продукції.

17. Есперимент з переходу на орендно-фермерську модель колективного сільськогосподарського підприємства.

ІІІ. Освіта і наука:

1. Безкоштовна середня освіта з обов'язковим вільним профілюванням в останні три роки навчання.

2. Навчання в середній школі на мові більшості населення даної області при обов'язковому вивченні однієї іноземної мови. Третя (рідна) мова вивчається за бажанням батьків.

3. Безкоштовна вища освіта з обов'язковим відшкодуванням вартості навчання при відмові спеціаліста працювати за спеціальністю.

4. Фінансування вузів за рахунок цільового податку з підприємств та фахівців з вищою освітою.

5. Прийом у вузи без екзаменів 5 перших призерів обласних і 20 призерів українських олімпіад.

6. Державне забезпечення технологічного прориву заводів-лідерів на основі супердосягнень наукової та інженерної думки.

7. Мобілізація внутрішніх джерел накопичення для розвитку науковомістких галузей.

8. Заборона діяльності фонду Сороса.

IV. Соціальна сфера та охорона здоров'я:

1. Забезпечення повної зайнятості населення.

2. Розробка і реалізація програми насичення ринку вітчизняними товарами «споживчого кошика» 1000 найменувань.

3. Поетапне відновлення фондів суспільного споживання.

4. Відновлення мережі магазинів для пільгового забезпечення ветеранів війни і праці, інвалідів, чорнобильців, самотніх літніх людей.

5. Безоплатна охорона здоров'я для працівників держпідприємств, КСП, військовослужбовців, пенсіонерів і студентів.

6. Пільгове кредитування індивідуального житлового будівництва сімей у віці до 30 років, які мають двох дітей.

7. Комплекс державних заходів підвищення народжуваності.

8. Відновлення диференціації пенсій в залежності від розміру заробітної плати і виробничого стажу.

V. Культура:

1. Націоналізація засобів масової інформації.

2. Моральна цензура в органах електронної інформації, в періодичній пресі, книгодрукуванні.

3. Обмеження ввозу західної кінопродукції.

4. Заборона реклами іноземних товарів.

5. Захист православ'я від експансії католицтва, протестантства і псевдорелігії.

СИДОРЕНКО Олег Васильович

Кандидат у народні депутати України по виборчому округу № 221 м. Києва

Біографічні відомості

Народився 23 лютого 1969 року в родині військовослужбовця.

Отримавши у 1991 році освіту журналіста у Львівському державному університеті ім. І. Франка та у Львівському вищому військово-політичному училищі, Олег Сидоренко за розподілом проходив службу військовим кореспондентом газети Ленінградської військово-морської бази «Советский моряк». Тоді ж, погодившись на пропозицію Олександра Невзорова, працював позаштатним кореспондентом телевізійної передачі «600 секунд» по Кронштадту.

З 1993 року Олег Сидоренко, працюючи на українському телебаченні, створив щоденну передачу «Кримінальний телетайп», щотижневу «02», інформаційно-аналітичну телепрограму «Митниця», автором і ведучим яких він був понад 2 роки.

З 1995 року Олег Сидоренко обіймає посаду начальника прес-служби Внутрішніх військ МВС України та на громадських засадах обраний президентом Міжнародного благодійного фонду «Майбуття».

Передвиборна програма

Благо — дбати про добробут людей.

«Моя програма — не в словах, а в конкретних справах».

Президент Міжнародного благодійного фонду «Майбуття» Олег Сидоренко.

На виборах Олега Сидоренка підтримують:

Всеукраїнський Загальновійськовий союз.

Рада ветеранів Збройних сил України.

Районні організації воїнів-інтернаціоналістів.

Спілка багатодітних матерів України.

Міжнародний благодійний фонд «Майбуття».

Разом — до справедливості!

Діти та Родина мають об'єднати навіть найнепримиренніших

ТОВТРІВСЬКА Олеся Олександрівна

Кандидат у народні депутати України по виборчому округу № 221 м. Києва

Біографічні відомості

Я, Товтрівська Олеся Олександрівна, українка, народилася 18 січня 1961 року в с. Хрещатик Заставнівського району Чернівецької області. Там пройшли мої дитинство і юність. Самостійне життя почалося з 14 років. Доводилося працювати на різних роботах, в тому числі і на будівництві, будувала житло киянам. Перші мої будинки були на Оболоні, на вулиці Корнійчука. Проживала в робітничих гуртожитках, добре знаю, почім кусень хліба. Але вважаю, що непроста доля загартувала мій характер, зміцнила дух. Без відриву від виробництва здобула середню медичну освіту, доглядала за важко хворими людьми. Нині закінчую економічний факультет університету, для своєї дипломної роботи обрала тему **«Реформування економіки України»**. Маю власну справу.

Перед Богом ми всі рівні, і перед законом маємо бути всі рівні — від простої людини до Президента України!

ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА

Влада народу, для народу, в ім'я народу!

Соціальна справедливість! Економічна свобода! Добробут! Достаток!

«Народ або суспільство, яке довго і покірно несло іго гніту, губить дар Божий: патріотизм, любов і відчуття власної поваги. Замість цих понять приходить холуйство, покірність, слухняність. Такий народ не може скористатися плодами свободи, одержаної навіть через щасливий випадок».

Співвітчизники! Брати і сестри! Люди з душею і серцем! Україна та народ варті кращої долі!

З таким прекрасним роботящим народом,

З такою прекрасною родючою землею,

З такими прекрасними кліматичними умовами

Я впевнена, ми разом **побудуємо могутню заможну Україну!!!**

У нас для цього є все, треба тільки додати **чисту віру і сталеву волю!**

Я як економіст вважаю, що для цього потрібне негайне:

— здійснення економічних реформ в інтересах народу, а не за його рахунок;

— поєднання ринкової економіки з ефективним соціальним захистом громадян;

— надання пріоритету вітчизняному виробнику;

— проведення податкової реформи, спрямованої на зменшення податкового ярма, для підтримки товаровиробника;

— скасування такого безглуздого податку, як ПДВ (податок на додану вартість);

— скасування позабюджетних та бюджетних фондів;

— державні кошти повинні акумулюватися в державному казначействі, і тому буде поставлений заслін розкраданню державного майна, державні кошти не будуть розпорошені поміж різними фондами, таким чином держава контролюватиме казначейство і зможе виплачувати щомісячно **пенсіонерам** пенсію не менш як еквівалент **100 доларів США, студентам стипендію не менш як еквівалент 80 доларів США**, вчителям, медикам, військовослужбовцям, бюджетникам гідну людини зарплату;

— держава повинна захищати, в першу чергу, самих незахищених людей в Україні — пенсіонерів, які віддали свою молодість, своє здоров'я, працюючи весь свій вік на державу;

— захист інвалідів, багатодітних сімей, матерів-одиначок;

— захист ліквідаторів Чорнобильської аварії;

— забезпечення громадян України роботою, створення нових робочих місць;

— припинення практики невчасної виплати зарплати, пенсії, стипендії;

— повернення або компенсація громадянам втрачених заощаджень;

— збереження та розвиток систем безкоштовної освіти та медичної допомоги;

— встановлення цін на основні продукти харчування, ліки, житлово-комунальні послуги, громадський транспорт, зв'язок відповідно до рівня зарплат;

— державна турбота про сім'ю, материнство і дитинство.

Я — патріот своєї країни, вірю в свій народ, і вашу довіру, люди, виправдаю!

Я — реаліст і знаю свої сили, не боюся діяти і берусь за найскладніші справи. Маю досвід, тому обіцяю зробити те, що інші вважають неможливим! Я пройшла тернистий шлях, зуміла вистояти і змінити свою долю!

Вірю, що разом з вами ми досягнемо високої мети: процвітання рідної України.

Досить жити в ярмі, прийшов час змінювати свою долю!!!

З щирою повагою та любов'ю — Ваш кандидат.

ЩЕРБАЧОВ Валентин Васильович

Кандидат у народні депутати України по виборчому округу № 221 м. Києва

Біографічні відомості

Народився 01.03.1946 року в місті Києві. Закінчив Київський технікум радіоелектроніки у 1964 р., а в 1965-му був призваний до армії (космічні війська), де прослужив до літа 1968 року. Після демобілізації працював у Київському держуніверситеті ім. Т. Г. Шевченка, вів спортивну сторінку в газеті «Київський університет». З 1970 р. — редактор, з 1974-го —завідуючий відділом, спортивний коментатор Держтелерадіо України, спортивний оглядач передачі «Доброго ранку, Україно!» Національної телекомпанії України. В 1975 році закінчив Київський державний університет ім. Т. Г. Шевченка, факультет журналістики.

За керівництво творчою бригадою та коментування змагань Олімпіади-80 нагороджений медаллю «За трудову доблесть». У 1984, 1985, 1986 рр. вів (від початку і до фіналу) репортажі про сходження київського «Динамо» до володіння Кубком кубків. У його доробку сотні репортажів з чемпіонатів країни, Європи, світу з футболу, хокею, боротьби та Універсіад, тисячі сюжетів про людей спорту. Має в творчому доробку понад 2 тисячі публікацій, автор 3-х книг: «Секрети сили та здоров'я», «Ностальгія за радянським футболом», «Валерій Лобановський — третя спроба»; автор сценарію, оператор та режисер фільмів «Гора за 8 тисяч» (приз Московського міжнародного фестивалю спортивних фільмів — .1995 р.), «Хай буде Вам по вірі Вашій» — 1990 р., «Кемел трофі — український варіант» — 1992 р.

Учасник двох перших українських Гімалайських експедицій у програмі: «Прапор України на всіх найвищих вершинах світу». Автор серії відео та газетних репортажів з Гімалаїв. Учасник відборів та самих ралі «Кемел Трофі» як журналіст-спортсмен в саванах Бразилії та джунглях Гайани. Володар титулу «Всенародне визнання» 1997 р., голова клубу «Незвичайних рекордів України», президент Федерації спортивних журналістів України, автор та ведучий 25-годинного телемарафону «25 х 25» — з заявкою в Книгу рекордів Гіннесса. Впродовж 25 років — автор ідей та сценаріїв програм «Футболхокей», «Футбол від УТН», «Щербачов представляє», «Делікатес-шоу» і «Подвійний удар братів Кличко».

Одружений, має двох синів.

ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА

Ми не живемо — існуємо.
А маємо жити за існуючими
в розвинутих країнах нормами —
як Люди!
Настав час відчути себе заможними тим,
хто чесно і багато працює, тим,
хто все життя працював, сподіваючись
на краще, і поки що живе
лише сподіваннями.

Наша держава вже 6 років незалежна, а ми залежні. Залежні від злиднів, безробіття, бездуховності та злочинності. Єдина і реальна опора держави — народ, її громадяни. Цього разу люди, навчені гірким досвідом попередніх виборів, віддадуть свої голоси за тих, хто не набиватиме свої кишені у Верховній Раді, турбуючись про власний шлунок, а безкорисливо, чесно, щодня служитиме народу, докладаючи всіх зусиль для порятунку держави.

І якщо Ви висловите мені свою довіру, не розкидаючись обіцянками, а конкретно працюючи, — боротимусь за прийняття відповідних законів, діятиму особисто для:

— подолання кризи неплатежів та заборгованості держави у зарплаті, пенсіях, інших соціальних виплатах; держава повинна розрахуватися з народом за все у повному обсязі, вчасно; люди старшого покоління мають бути реально захищені гривнею;

— скорочення безробіття шляхом відновлення роботи вітчизняних підприємств і створення нових робочих місць;

— чіткого дотримання і виконання державою зобов'язань перед національним виробником. Державне замовлення має стати гарантом процвітання, а не зубожіння трудівників;

— створення правових умов забезпечення зовнішніх та внутрішніх інвестицій. Вітчизняний виробник має сплачувати єдиний податок 30—35 % від одержаного прибутку;

— людина має бути здоровою і це навіть в наших екстремально-економічних умовах можливо, слід тільки реально допомогти (податковими пільгами) тим, хто вкладає гроші в спорт та фізичну культуру, а вони зможуть віддячити державі створенням системи загальнодоступних спортивно-оздоровчих баз та комплексів;

— екологія — питання нагальне і невідкладне, його я ставлю в один ряд з проблемами оздоровлення нації — ми маємо зробити все для збереження національних природних запасів землі, води, повітря;

— термінове вирішення демографічних проблем шляхом запровадження пільг для молодих сімей, їх соціальний захист;

— встановлення чіткого і реального прожиткового мінімуму. Заробітна плата і пенсії повинні бути не меншими за реальний прожитковий мінімум;

— суворе дотримання чинних законодавчих актів стосовно пільг для інвалідів, ветеранів війни та праці, воїнів-афганців, ліквідаторів-чорнобильців, багатодітних і неповних сімей. Жодних скорочень пільг бути не може!

— запровадження справжнього, професійного і безкоштовного медичного обслуговування населення України;

— адресне і дієве використання коштів благодійних фондів і гуманітарної допомоги, а також закордонних інвестицій. Кожна людина за потреби має відчути, що благодійність в Україні існує!

Я за конкретну працю в силу реальних можливостей — без порожніх обіцянок

Повторні вибори у виборрчому окрузі № 221 – 20 грудня ц.р.

У номер

✔ Дніпропетровськ

Гроші зекономить лічильник

Промислові газові лічильники нового покоління «Дія», сконструйовані вченими Дніпродзержинського технічного університету, обіцяють виручити місто від надмірної заборгованості за використане голубе паливо.

Вони настільки точні, що під час експериментального випробування цього року на підприємствах «Дніпро-Азот», Дніпровський металургійний комбінат та «Баглійкокс», «зекономили» майже 15 млн. доларів. Нині обладнують новими лічильниками обидві газорозподільчі станції, через які у Дніпродзержинськ і надходить природний газ.

✔ Чернівці

На торговій орбіті — космічна горілка

Своєрідно відгукнувся на річницю польоту першого космонавта незалежної України Леоніда Каденюка на борту корабля «Коламбія» колектив Новоселицького лікеро-горілчаного заводу. Тут випустили сувенірну горілку «Перший космонавт».

Заводчани заздалегідь ознайомили Леоніда Каденюка з рецептурою міцного напою і одержали благословення на його виробництво.

✔ Луганськ

Сюди впадають молочні ріки

Молочні ріки, що донедавна текли до Сватівського молокозаводу, нагадували убогий струмок — за тиждень підприємство переробляло до 5 тонн молока. Такими само темпами ледве капали й надходження до бюджету, Пенсійного фонду та фонду заробітної плати...

Ситуація докорінно змінилася відтоді, як трудовий колектив очолив Іван Путненко. Пошуки інвесторів та технічна реконструкція виробництва дали відчутні результати. Адже нині закрите акціонерне товариство «Сватівський молокозавод» за добу переробляє майже 50 тонн молока, яке надходить сюди не тільки із Сватівського, а й з сусідніх районів.

Далеко за межами району вже оцінили й високоякісну продукцію сватівчан — усього більше трьох десятків найменувань.

✔ Житомир

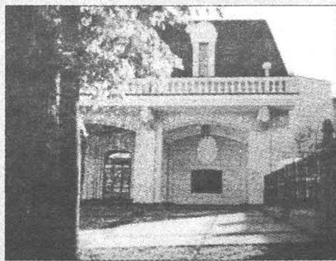
Котельні просять газу

Котельні обласного центру переведено з автоматичного на ручний режим. Відтак температура теплоносія різко знизилася, і є загроза того, що вони зовсім можуть зупинитися через різке зниження тиску газу. А сталося це тому, що місто не заплатило за споживання газу й тепла.

Львів

Під крилом ЮНЕСКО

Міський голова Львова Василь Куйбіда повернувся з японського міста Кіото з радісною новиною: на черговій сесії Комітету всесвітньої спадщини ЮНЕСКО прийнято рішення про занесення Львова до списку міст всесвітньої спадщини. До слова, десять років тому до цього реєстру було занесено Софію Київську та Києво-Печерську лавру.

І взимку цвіте «Червона калина»

Ініціативу хмельницьких журналістів доцільно підтримати

Ще 1996 року з ініціативи заступника голови обласної журналістської організації Павла Хорошенюка місцева держтелерадіокомпанія провела до Дня незалежності фестиваль художньої самодіяльності військових частин, що дислокуються на Поділлі.

З того часу огляди-конкурси стали традиційними. Нинішнього року фестиваль «Червона калина» був приурочений до Дня Збройних сил України. Протягом тижня військові аматори сцени, члени їхніх армійських родин з різних гарнізонів області виборювали право на участь у фінальному гала-концерті, що транслювався у прямому ефірі для глядачів краю.

Незабутнє враження справили в номінаціях: «Кращий виконавець» — старший лейтенант Андрій Антонюк та курсантка Тетяна Мельник з Академії прикордонних військ, «Духові оркестри» — оркестр гвардійської ордена Червоної Зірки військової частини урядового зв'язку СБУ з Житомирської області та 1-ї ракетної дивізії, «Фольклорні гурти» — самодіяльні колективи Ярмолинецького гарнізону та Академії прикордонних військ, «Інструментальні ансамблі» — квартет 1-ї ракетної дивізії. Приз глядацьких симпатій одержала наймолодша учасниця фестивалю, донька військовослужбовця Чернівецької дивізії Гуля Гусейнова.

За проведення такого телефестивалю щиру вдячність журналістам висловив міністр оборони, генерал армії України Олександр Кузьмук, підкресливши, що ініціативу хмельницьких журналістів доцільно було б підтримати і в інших регіонах держави, оскільки пісня — важливий аспект у моральному і бойовому гарті воїнів.

Михайло ВАСИЛАШКО.
Хмельницька область.

Чудовий український боксер Віталій Кличко — дворазовий чемпіон Європи серед професіоналів!

«Джентльмен» не встояв проти «Залізного кулака»

У цьому прекрасному залі Віталій Кличко вже зробив колись ковток слави, перемігши у змаганнях світової еліти з кікбоксингу. І от блискучий успіх. Та ще й який: на рингі Київського палацу спорту, на очах у понад восьми (!) тисяч глядачів, 27-річний Віталій серією страшної сили нокаутуючих ударів переміг старшого від себе на п'ять років італійця Франческо Спінеллі. Все це тривало лише хвилину 48 секунд!

Отже, Віталій Кличко, якого в боксерському світі називають «Залізний кулак» (його суперника — «Джентльмен»), уже вдруге цього року приміряв пояс чемпіона Європи (EBU). Кличко-старший провів на професіональному рингу 23 поєдинки і в усіх здобув перемоги нокаутами, що є своєрідним рекордом.

Радість Віталія, як і багатьох прихильників славної родини, була дещо затьмарена невдачею його молодшого брата Володимира. Олімпійський чемпіон-96 в одинадцятому раунді матчу за інтерконтинентальний пояс за версією WBC, в якому відстоював титул, поступився не дуже відомому темношкірому американцеві Россу Пурітті. Хоча більшість поєдинку Володя вів перед. І особливо у восьмому раунді міг поставити переможну крапку. Але не так сталося, як хотілося. Шкода.

Того ж вечора симпатична блондинка, німкеня Регіна Хальмік виграла поєдинок за звання чемпіонки світу за версією WIBF в угорки Вікторії Патакі.

В. Б.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ПФЛ підбиває підсумки, накреслює плани...

Скоротити вищу лігу до 14 клубів

Минулої суботи на навчально-спортивній базі київського «Динамо» в Кончі-Заспі відбулася VI Конференція Професіональної футбольної ліги (ПФЛ).

З доповіддю «Про підсумки першого кола українських змагань з футболу серед неаматорських команд 1998—1999 років» перед учасниками конференції виступив президент Ліги, народний депутат України Григорій Суркіс. Мова, зокрема, йшла про те, що в минулому сезоні значно зросла конкуренція в національному чемпіонаті. До київського «Динамо» в боротьбі за чільні місця приєдналися донецький «Шахтар», «Кривбас», «Карпати». Наші провідні клуби і національна збірна помітно поліпшили позиції у світовому і європейському рейтингах.

Разом з тим однією з головних проблем вітчизняного футболу залишається організація роботи на місцях, де всі питання, як і раніше, вирішують по-аматорськи. На думку доповідача, лише добра воля керівників та адміністрацій у регіонах допоможуть українському футболу за нинішніх нелегких економічних умов устояти на ногах.

Чимало уваги і доповідач, і ті, хто виступав в обговоренні, приділили суддівству. Григорій Суркіс відзначив, що його рівень значно поліпшився. Особливо багато добрих слів із вуст президента ПФЛ пролунало на адресу кіровоградця Ігоря Горожанкіна.

Конференція ухвалила постанову, яка, зокрема, зобов'язує президентів клубів до 15 січня 1999 року повідомити в ПФЛ про конкретні терміни оснащення своїх стадіонів системою підігрівання футбольних полів. Футбольні клуби попереджено, що з 1 листопада 1999 року матчі чемпіонату та розіграшу Кубка не проводитимуться на стадіонах без підігріву поля, а переноситимуться на арени, що мають такі. При цьому господарем вважатиметься клуб, що не забезпечив проведення гри на власному стадіоні. Отже, декому доведеться зіграти менше матчів удома.

Доповідач говорив і про систему розіграшу футбольного сезону. Осінь-весна, якою користується вся цивілізована Європа, найкраща. І вороття до старих часів не буде. Це однозначно. До речі, є чимало сил в Росії, зокрема, президент і головний тренер московського «Спартака» Олег Романцев, які прагнуть до переходу на європейську систему.

Вирішили також готувати для розгляду питання про скорочення кількісного складу команд вищої ліги з 16 до 14 клубів, а також проведення змагань серед складів дублерів у сезоні 1999—2000 років.

У плані реалізації «Цільової комплексної програми розвитку футболу в Україні на 1997—2000 роки» визначено, що наступне розширене засідання ПФЛ відбудеться у західному регіоні країни. В його роботі візьмуть участь керівники обласних, міських адміністрацій, спортивний актив.

На конференції ПФЛ було представлено проект календаря другого кола національного чемпіонату. Вища ліга проведе змагання з 7 березня по 25 червня. Фінал Кубка країни призначено на 30 травня. Перша ліга має провести другий етап першості з 30 березня по 30 червня, друга ліга — з 3 квітня по 26 червня.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редактор номера Олександр БІЛИК.
Анатолій ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора).
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 193296.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311235.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами —441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України